

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!

J Time
Committed
À déla
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 12.

(412.)

Vol. 18.

satellite **1-416**

Thursday,

June 26,

2008

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Rozhovor v trávě a po telefonu

Jeden z mých předchůdců, když jsem pracoval ještě u konkurence v Novém domově napsal s nadšením: Účast na Československém dnu je názornou ukázkou, jak se dostat z morálního bahna. Při pohledu na kelímky a množství vypitého piva v sobotu večer jsem tento entuziasmus zcela nesdílel. Měl jsem spíš pocit, že lidi se přišli bavit a že se jim to dařilo. Po vážné části, kterou tvořily bohoslužby a projevy českého konzula Richarda Krpače, slovenského honorárního konzula Michaela Martinčeka, zástupců vlády a Masarykova ústavu, následovaly již tradiční programy tanečních skupin, Sokola, fotbal a volejbal. Mezitím část návštěvníků sledovala čtvrtfinále ME mezi Holandskem a Ruskem. Když si představím, jakou tragédií by byl před dvaceti léty výsledek 3:1 pro Rusy, tak si nedovedu představit větší depresi. V roce 1988 Holanďané vyhráli 2:0 a nyní v restauraci Praha utkání sledovala i skupina mládežníků s dresy v azbuce. A náš člověk pochvalně uznával, že ti Rusové hráli dobrý fotbal. Inu, časy se mění a vše má svůj čas.

Přestože utkání bylo již v prodloužení, přerušil jsem tuto zábavu a vyběhl se podívat na podium, jestli už zpívá Marka Rajna. Na štěstí nezpívala, ačkoliv již bylo pět hodin. Program měl jaksi skluz. Dodával jsem se do konce, včetně prodloužení, a věnoval se tanečním skupinám a folklóru. Konečně ve čtvrt na sedm přišel čas pro Marku, která mne zaujala již v zimě při pořadu vánočních koled a pak svým cédéčkem Kam patříš?

V úvodu jsem citoval svého předchůdce. Jeho názor bych zcela nezavrhoval. Asi bych řekl, že lidi se přišli pobavit, ale patříím k těm, kteří si chtějí i občas něco z divadla, filmu, či Českého neb Slovenského dne odnést. Víím, že během těchto akcí se nejedná o eskamoterské kousky etických kouzelníků, ale při té legraci je někdy dobré si vážně popovídat a v poslední době se mi to podařilo dvakrát. První rozhovor byl s Kateřinou Bučíkovou, která dokázala ve své kategorii S4 v plavání tělesně postižených získat bronzovou medaili na ME. Druhý rozhovor byl po koncertě s Markou Rajnou.

Co bylo oběma ženám společné? Byl to jakýsi životní optimismus a při tom pohled na svět, že s ním není vše zcela v pořádku, zároveň však odhodlání, že se s tím dá něco dělat. Vycházejí z víry a z vnitřního poznání Boha, ale tuto víru světu kolem sebe nevnucují. Rády se však o toto poznání podělují a v ten okamžik jako kdyby neplatil čas, nespěchají a trpělivě sdělují to, co mají na srdci. Po koncertě na Masaryktownu a již v uvolněné atmosféře, jsme se posadili na posekaný trávník a mohli jsme si nejen o koncertě popovídat.

ABE: Jak se vám zpívalo na Masaryktownu?

MR: Zpívalo se mi moc dobře. Snad proto, že čerstvý vzduch je skvělý pro hlasivky. Byla dobrá aparatura, ozvučení. Měla jsem zde svoje piano, což je důležité, když nemusím hrát na cizím nástroji. Celkově atmosféra i nálada byly perfektní. Super.

ABE: Byl to váš první koncert pod širým nebem?

MR: Zde v Kanadě skutečně první. Zpívám téměř na všech československých, českých či slovenských akcích. Jsem strašně ráda, když mne někdo pozve.

ABE: Překvapil mě Holubí dům od Jiřího Schelingera. I jinak jste měla až na jednu výjimku

MARKA RAJNA PŘI KONCERTĚ NA MASARYKTOWNU

převzaté písničky, proč?

MR: Na cédéčku jsem měla potřebu něco říci. Lidi ale nechtějí slyšet to, co je v tobě, co se ti líbí, ale co znají, i třeba starší věci. Pokud se rozhodnu pro něco převzatého, pak to musí být dobře provedené. Je to těžké, protože lidi to porovnávají s originálem. Může se objevit námitka, že v originále to je lepší. Proto se člověk bojí do takového experimentu pustit. Myslím si, že se mi podařilo vybrat dobré písničky, protože lidé poslouchali. Mojí snem je však zpívat s velkou kapelou. Chtěla bych se při tom věnovat jen zpěvu a nemuset při tom hrát. Když k tomu hraji, tak nemůžu ze sebe vydat maximum.

ABE: Velcí zpěváci jako George Fame nebo Ray Charles také hrají na klávesové nástroje a při tom zpívají. Do jaké míry to ovlivňuje vás?

MR: Já nejsem tak dobrá, abych dokázala ten klavír brát jako něco, na co se nemusím soustředit. Musím se soustředit na každý akord. Asi bych potřebovala mít za sebou více koncertů.

ABE: Ale vaše cédéčko není ze živého vystoupení, je ze studia, jak může zpěvák ve studiu dát do přednesu svou duši?

MR: Je to hrozně těžké. Mohla jsem jít do studia, když manžel přišel z práce, tedy po sedmé večer. To už je hlas unavený. Navíc je zde ekonomické omezení, platí se za každou hodinu ve studiu. Pro mne to byla zpěvácká nuda. Zajímavé to bylo v okamžiku, kdy jsem začala nahrávat druhý nebo třetí hlas. Tam se však ztrácel

čas. Kdybych měla čas a podmínky, tak bych to nazpívala lépe. Živý koncert a živé vystoupení se nedá srovnávat s nahráváním ve studiu. Ve studiu chci vyjádřit to, co jsem napsala. Živý koncert je něco úžasného, protože miluji kontakt s lidmi. Ten, kdo chce kontakt s lidmi se nemůže zavřít do studia. Přesto práce ve studiu je neuvěřitelná zkušenost. Ve studiu se vlastně člověk učí zpívat. Jak položit tón, jak si udělat ten druhý hlas. Bohužel výsledný efekt někdy záleží i na tom, jaký je rozpočet a kolik je na nahrávání času a peněz. Ideální by bylo mít studio doma a pracovat s vokály čtyři, pět hodin a udělat to, jak to cítím. Ten problém je, že lidi si ale napalují cédéčka a tím vlastně pak nemají umělci peníze na nahrávání a na to, aby si zaplatili studio. Jsou mnozí zpěváci, kteří neudělají cédéčko právě proto, že nemají prostředky na studio.

ABE: Nebylo by tedy lepší dělat cédéčka ze živých koncertů?

MR: Když zpěvák umí dobře zpívat, tak může nahrát cédéčko i na živém koncertu. Ale mnozí zpěváci to neumějí a ve studiu se dá udělat ledaccos, změnit výšku, délku tónu, správně to položit. Mnozí zpěváci naopak na živém koncertu zpívají přes play-back, což neuznávám. Nic tím těm lidem neukáží. Lidi si váží toho, když se zpívá přímo na koncertě.

ABE: Poznají to, že se nejedná o playback?

MR: Hudebník ano. Velmi lehko. Na živé cédéčko je zapotřebí sešraných hudebníků a vynikajícího zpěváka.

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 5

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2
Telefon: 416/530-4222

Fax: 011-420/274-770-929

E-mail: abe@zpravy.ca

abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21
Tel.: 491 020 362

Fax: 274 770 929

Aleš Březina - redaktor;

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60.

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 1200 SK

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR a na Slovensku 200 Kč (240 SK)

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Zpívá pěvecký sbor. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 11:00. Střední biblická hodina v 19:30. Rev. Ján Banko. Tel.: 289/242-0635, Internet: <http://www.csbbaptist.com/>

KITCHENER-WATERLOO: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - German Gospel Church, 223 Union St.E.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: M. Verčimák. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: neděle: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostel sv. Lukáše, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth.

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Libor Švorčík, St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel/Fax.: 416/532-5272

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 20. 9. 2008 v 10:00

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice: (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 20. 9. 2008 v 17:00.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 21. 9. 2008 v 11:00.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd.

Smutná zpráva

Učenci vypracovali soubor lidských typů. Dle povahy, vzezření a dalších charakteristik. Čtení výsledku jejich práce je jistě zajímavé. Možná, že se mi někdy poštěstí s takovým dílem se obeznámit.

Kdybych už takto byl poučen, do které kategorie bych asi zařadil Jiřího Svobodu, cestovatele a spisovatele? Nejsem si zcela jist.

Byl cestovatelem, ale docela jiné kategorie než třeba já a nebo valná většina cestující čtenářů tohoto listu. Jiří totiž poznal snad

bezmála celý svět a to velice zajímavým způsobem: pohyboval se po zeměkouli autostopem, propojeným jen nezbytným použitím převozu přes velká vodstva a v minimální, nezbytné míře svěřil svou osobu některé z aerolinek.

Stejně pozoruhodné jsou jeho literární záznamy těch záviděníhodných cest. Zvolil k tomu originální, fonetický způsob psaní, což některé čtenáře odpudilo, jiné nadchlo a nesmírně pobavilo. Do této druhé kategorie se s nadšením počítám. A nejspíš k nim patřili i manželé Škvorečtí, kteří dělali sazbu jeho knih. Navíc na konci jeho knih je soupis

pro cestovatele velmi užitečných informací. Poslední knihu jsem si od Jiřího Svobody koupil před pár lety, kdy se z Kanady vrátil do Čech, na Václavském náměstí. Den po nákupu, za hezké neděle, seděli jsme s přáteli na petřínské stráni. Pojednou kolem nás přešla žena pokročilejšího již věku a za ní tiše kráčel zcela nenápadný Jiří Svoboda, v ruce igelitovou tašku. Koho by mohlo napadnout, že ten chlapík je člověkem nesmírně bohatých zkušeností o světě, o místech, kterých dosáhl svým originálním způsobem, snad díky své zvědavosti nebo i dobrodružné povaze a nesporně díky dobrodiní těch, kteří mu nabídli místo ve svých vozidlech.

Před mnoha lety navštívil Jiří Svoboda Vancouver. Zúčastnil se jakési krajanské akce na které, díky fotografiím v některé z jeho knih jsem ho poznal. Seznámil jsem se s ním a pozval ho k nám na návštěvu. Nabídl jsem mu dovoz, ale on řekl: „Ne, ne, dejte mi jenom adresu, přijedu v domluvený čas!“

Adresu dostal a dostal i přesně jak domluveno. Dojel na obyčejném, vypůjčeném kole, na kterém šlapal do kopců Severního Vancouveru. A na kterém se pak, za tmy a bez osvětlení, vracel.

Sděлил poněkud nesměle, že je vegetarián a proti alkoholu že nic nemá, ale nepije nikterak pravidelně (jako třeba já).

A pak jsme s ním poseděli, já a má manželka jsme se ptali a on vyprávěl. Bylo to ohromně zajímavé vyprávění. Dodal několik detailů, které jsem se v jeho knihách nedočel. A pojednou mi celý ten jeho obdivuhodný pohyb po zeměkouli připadal jakoby šlo o nákup mléka v koloniálu přes ulici.

Teď tedy ta smutná zpráva. Překvapivá při pomýšlení nejen na jeho věk, ale hlavně na to vše co na svých fantastických cestách prožil v podstatě bez úhony. Ale co k tomu říci než ono poněkud ošepané: ...Ano, takový je život! Jeho sounáležitost s jeho ukončením. Nechci tu užít ono smutné slovo. V případě Jiřího Svobody se lépe hodí říci, že velmi předčasně opustil tento svět, který nepochybně miloval, který chtěl poznat a podařilo se mu to jako málokomu a ještě o tom podal tak originální svědectví!

Je mnohem více kapitánů průmyslu, CEO hodnostářů, ale takových charakterů jako byl Jiří Svoboda - to by bylo snadné počítání...

Vladimír Cícha-Vancouver

* * *

Krajanská výročí

V červnu, jako ostatně skoro v každém měsíci, řada našich krajanů slaví narozeniny, výročí svatby a někdy se s námi loučí. Těch výročí v červnu je daleko víc, než na kolik si moje zapomínající paměť vzpomněla:

František Klimeš, můj kolega z právnické fakulty Univerzity Karlovy, slaví 85 let. Byl - a dosud je - aktivní v krajanském, životě. Pracoval hlavně v Sdružení (byl členem předsednictva torontské odbočky i kanadské rady a dosud připravuje programy pro seniory), dobrovolně překládal stovky hodin pro Romy a je věrným členem farnosti sv. Václava v Torontu.

Sláva Corn - tomuhle vůbec nerozumím: děvčátko, které mne a svého bratra Jirku komandovalo začátkem padesátých let, slaví 60! A co toho udělala a ještě dělá. Hlavně v tělovýchově (že by sokolská výchova zanechala stopy?) Dotáhla to na vedoucí místo ředitelky sportu a rekreace na Seneca College, zastávala místo vice-prezidentky Mezinárodní gymnastické federace a je členkou kanadského olympijského výboru (jezdí prakticky po celém světě, včetně Číny). No dobře, ale 60?

in CZECH BOOKSTORE

Julie novotná : 416.289.2476 - www.jnczechbookstore.com

ZVE ZÁJEMCE O NOVÉ ČESKÉ KNIHY Z KITCHENERU A OKOLÍ

na "patio plné knih" a osvěžující sklenku

V SOBOTU 28.6.2008 mezi 13 - 18 hod.

152 Rennie Dr. (Ottawa St. N. x River Rd. E.)

Přijďte si vybrat z velkého výběru čtení na léto:

detektivky, romány, historické knihy, křížovky, dětské knížky

Bližší info:

416-289-2476

nebo

e-mail: julie-books@sympatico.ca

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 804)

E-mail: slepcikovam@sympatico.ca

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 804)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, pátek: 16:00-18:00.

Tel.: 416-431-9477

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsmo přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada, through the Publication
Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian
Heritage

Patrimoine
canadien

Zlatá svatba Vlasty a Jana Waldaufových. Těm jsme - jednatelka Sokolské župy kanadské a já - jménem župy poslali gratulaci a poněvadž jsou mezi námi členové, kteří mluví pouze anglicky, gratulace je anglicky:

Dear sister Vlasta and brother Jan Waldauf,

There are couples and couples, and anniversaries and anniversaries. Then there is Vlasta and Jan (and they are a couple) and they are about to celebrate half a century of marital love (at least we hope so!). And so we (all Sokols in the world - and particularly we, Sokols in Canada) are coming to you, each with a flower in our hand, and with a wish, to congratulate you on your anniversary and to thank you for everything you have done for the Sokol movement, jointly and severally (including, without limitation, Jan's lovely book on the history of Sokol), for your countless gestures of friendship to each of us, for what you have done and will yet do, for what you are...

Josef Čermák

Kanadská mozaika Vláda podpoří vyřazení starých aut z provozu

4. června oznámil ministr životního prostředí John Baird, že federální vláda od ledna 2009 spustí program nazvaný National Vehicle Scrappage. Jeho cílem je motivovat občany, kteří jezdí staršími vozy, k jejich vyřazení z provozu. Občané, kteří mají auto vyrobené před rokem 1996, získají za jeho likvidaci jízdenky na městskou hromadnou dopravu, příspěvek na jízdní kolo, členství ve sdruženích na sdílení aut (car-sharing) nebo 300 dolarů v hotovosti. Vláda do programu během čtyř let investuje 92 milionů dolarů. Na celostátní úrovni byla jeho aplikací pověřena nadace Clear Air Foundation, která již neziskově provozuje podobný program nazvaný Car Heaven. V Kanadě je v současné době registrováno 18 milionů vozidel (osobních i nákladních) a modely vyrobené před rokem 1996, kdy byly zavedeny přísnější ekologické normy, produkují až 19 x více znečišťujících látek než modely novější. Program je součástí vládního plánu boje proti změnám klimatu nazvaný Turning the Corner. Právě doprava patří s podílem 18,5 % k významným kanadským zdrojům emisí skleníkových plynů. www.ec.gc.ca

24/08

Zajímavé zahraničně-politické rozhovory na internetu

Na webových stránkách kanadského Ministerstva zahraničí a mezinárodního obchodu najdete v sekci Zahraniční politika (Foreign Policy) videozáznamy rozhovorů se zajímavými kanadskými i zahraničními odborníky. Ve stejné sekci je také možné automaticky si stahovat rozhovory ve formě audio a video

podcastů. Jednotlivé rozhovory jsou v části nazvané Knihovna video rozhovorů rozděleny do 19 tématických okruhů, například Podpora demokracie, Lidská práva, Energetická geopolitika, Globalizace, Globální vzestup víry apod. V části nazvané Podpora demokracie je mimo jiné rozhovor s kanadským diplomatem a spisovatelem Robem McRaem, který působil v 80. letech minulého století v Československu. Tématem interview je sametová revoluce a kanadská podpora tehdejšímu československému opozičnímu hnutí. www.international.gc.ca

24/08

Evropa a Kanada: důležití obchodní partneři

Předseda Kanadské rady top manažerů (CCCE) Thomas d'Aquino představil strategii pro užší spolupráci mezi Kanadou a Evropskou unií. 27 členských států Evropské unie je kanadským obchodním partnerem číslo 2 a druhý nejdůležitější zdroj přímých zahraničních investic a nových technologií. Totéž platí i obráceně, EU je druhou nejčastější destinací kanadských přímých investic v zahraničí. Podle Thomase d'Aquino by mezi priority měla patřit eliminace obchodních bariér, otevření trhů služeb na všech úrovních, vzájemný přístup k veřejným zakázkám, zajištění pracovní mobility, ochrana intelektuálního vlastnictví, liberalizace dohod o vzdušném prostoru, dohody o udržitelné energii a životním prostředí, dohody o spolupráci v prioritních sektorech, dohoda o mechanismem na urovnání sporů a další. CCCE plánuje spolu s evropským protějškem BUSINESSEUROPE (Konfederace evropského podnikání) dát podnět ke společné dohodě o spolupráci. www.ceocouncil.ca

25/08

Nevyřešené záhady kanadské historie

Historie není o memorizování dat, jmen politiků a válek, alespoň podle týmu historiků, kteří založili stránky, jež

popisují nevyřešené záhady kanadské historie. Univerzitní profesori se na těchto stránkách snaží přiblížit historii všem „detektivům“, kteří se formou nárazek, klíčových momentů, artefaktů, svědectví a dokumentů seznámí se zajímavými a dosud nevyřešenými příběhy kanadské historie. Stránky slouží i jako materiál učitelům, kteří chtějí nenásilnou formou vyučovat třeba o původních obyvatelích, prvních osadnících, otroctví, nemocech či náboženství. Již od roku 1997 na stránky přibývají příběhy, po jejichž přečtení běhá mráz po zádech. Byla měla bílého milence, právem obviněna a popravena za to, že založila v roce 1734 v Montréalu požár? Proč diplomat Herbert Norman spáchal sebevraždu (skokem z okna) - nebo se snad jednalo o vraždu? A jak to bylo se záhadným utopením Toma Thomsona, známého umělce a předchůdce *Skupiny sedmi*? Kdo jako první objevil na Klondiku zlato? S každým případem se ponoříte do různých období kanadské historie, které autoři postupně doplňují. Stránky jsou k dispozici ve francouzštině i angličtině. www.canadianmysteries.ca

25/08

V Dobříši mají kanadské parkovací automaty

2. května byly ve středočeské Dobříši slavnostně uvedeny do provozu moderní parkovací automaty vyrobené kanadskou firmou JJMacKay Canada z Nového Skotska a dodané českou společností Citymeter. V českých podmínkách se jedná o novinku, protože každý z parkovacích automatů je určen pouze pro jedno parkovací místo. Hlídkující policisté navíc už na dálku vidí, zda je u parkovacího místa poplatek zaplacený či nikoliv. V Dobříši již nainstalovali 100 kusů těchto automatů a dalších 20 brzy najdou motoristé i ve Vysokém Mýtu.

19/08

Kanadskou mozaiku vydává Kanadské velvyslanectví v Praze a můžete ji nalézt na www.canada.cz

Whittamore's FARM

Your Farm in the City

**FRESH Sweet Ontario
Strawberries**

Pick Your Own

Also...

- ♦ Green peas
- ♦ Sugar snap peas
- ♦ Snow peas
- ♦ New potatoes
- ♦ Beets

Pick Your Own Hours

Monday to Friday	Saturday & Sunday
8:00 am to 8:00 pm	7:00 am to 4:00 pm

8100 Steeles Ave. East, Markham
905-294-3275
www.WhittamoresFarm.com

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny
24. 6. 2008 v 21:23
Příští číslo vyjde:
10. 7. 2008**

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal
1305 Ouest Avenue des Pines
Montreal, QC H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117
E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.:

pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com

Vancouver, BC
Honorary Consul: Michael D. Adlem
1055 Dansmuir St., 23 poschodí,
Vancouver, BC V7X 1J1
Tel.: (604) 891-2296,
fax: (604) 683-6498
E-mail: vancouver@honorary.mzv.cz

Winnipeg, MB
Honorary Consul: Wiliam Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
1 King Street West, Suite 1202
Toronto, ON M5H 1A2
tel: 416/862-1270 fax: 416/363-3528
michaelm@ontarioclub.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
200-247 Abbott St.
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
www.slovakia.org
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišák, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Dr. Petr
Munk
Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

MEDICAL AND RELAXATION
TREATMENTS
MASSAGE THERAPY
HOT STONE TREATMENT

**MICHAEL EISNER, RMT,
MASC.**

AT

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

**TAKÉ NABÍZÍME
NATUROPATIE, HYPNOTHERAPIE,
SHIATSU, YOGU, QIKONG,
REFLEXOLOGII, REIKI,
AKUPUNKTURU ATD.**

NĚKTERÉ SOUKROMÉ POJIŠŤOVNY

KRYJÍ VYBRANÉ LÉČBY!

2921 Lakeshore Blvd West,

Etobicoke – at Islington Ave.

Tel. 416/823-1165, e-mail

michale@sympatico.ca

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Překlady, tlumočení

Autorizovaná překladatelka

**E-mail:
emestic@hotmail.com
416/922-8786**

Business

ABE

Letáky, brožury, tiskoviny.

Tel.: (416) 530-4222

e-mail: abe@zpravy.ca

P. O. Box 176, Station "E"

Toronto, Ont. M6H 4E2

Canada-Czech Republic
Chamber of Commerce

**Kanadsko-česká
obchodní komora**

**CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE**

909 Bay St. # 1006

Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: trade@ccrcc.net

www.ccrcc.net

Moje sbírka pohlednic - rok od roku říká víc

Před pár léty mne syn obdaroval na vánoce tlustou knihou *Tisíc míst, které musíte navštívit* (než umřete, moje poznámka); prolistoval jsem to se zájmem a spočítal, že kdybych ta exotická místa objížděl po víkendech, tak by to trvalo dvacet let, které dle statistiky délky života mám, ale nadbytek peněz a času na to nemám.

Od dětství sbírám známky a pohlednice; umínil jsem si tehdy, že s výpomocí svých známých bych těch 1000 míst mohl navštívit zprostředkovaně, tak nějak z druhé ruky, což mi připadá lepší než je vůbec nenavštívit.

Zvolil jsem prostor pro uspořádání 1000 pohlednic. Na počátku byla otázka: Kolik pohlednic se vejde na jeden čtvereční metr?

Moje záliba ve sbírání pohlednic, pokud možno se známkou a textem, je známa mezi mými známými, též znají moji adresu (Rosťa Firla, 55 Wembley Drive, Sudbury, Ontario, Canada P3E 1M5) a pohlednice připlouvají do sbírky.

Průměrná velikost pohlednice je 10x15cm a na čtvereční metr se vejde 70 kousků. Stěna v rekreačním pokoji v suterénu baráku je dlouhá sedm a vysoká tři metry, do středu jsem pověsil mapu světa a zapíchal 1000 špendlíků podle knihy.

Tento rok nebyl na obdržené pohlednice chudší než rok minulý (a předminulý); dostal jsem pozdrav ze Zanzibaru,

Malorky, Istanbulu, dva z Egypta, z Paříže, Londýna, Amsterodamu a z Bali. Pravda, rád bych o dotyčných lokalitách věděl více, ale na druhé straně turisté jsou vždy upjatí k lokalitě nové, ještě lepší, než aby rozjímali o oáze cestovního blaha, kterou právě navštívili.

Některé texty a zážitky z cest jsou unikátní a tedy nezapomenutelné; z poznávací cesty po předním východu jsem dostal toto shrnutí: *V Istanbulu jsme cosi nevhodného pojedli a oznamuji, že jsme posrali Tróju, Efez a Halikarnas.*

Pohlednice z Thajska je pokryta abstraktními klikyháky a na zadní straně text, že tamním suvenýrem jsou obrázky namalované slonem, tedy štětcem, který slon drží chobotem a turisté si mohou malůvku zakoupit za 20 dolarů.

Tohoroční jednička do mé sbírky je fotoreportáž z cesty po trans-sibiřské autostrádě; tato autostráda jižní částí Sibíře je ve výstavbě už 30 let; periodicky napjatá situace s jižním sousedem, Čínou, výstavbu na roky zbrzdila, ale autostráda je už pár let průjezdná, pokud je sucho, což podle turistických průvodců v srpnu bývá pravidlem. Naši známí sunoucí se na východ měli štěstí prožít liják a jak to vypadalo zachytili ohromně fotoreportáží, jak lze v Rusku uvíznout.

Příznávám, že některá z 1000 míst, která bych měl navštívit, navštívit nechci.

Mnoho mých známých bydlí v místech, které autorka knihy *1000 míst* vybrala a

přece mi ještě nikdo ze svého bydliště, které je na seznamu světových unikátů, pohlednici neposlal. Asi proto, že co člověk má doma, přece nemůže být unikum. Ale pro moji cestovní sbírku pohlednic, je každá pohlednice unikum.

Odesílatel pohlednice z ostrova Papua-Guinea mi před chvílí volal z Norimberku avzrušeným hlasem oznamoval, že právě tam, kde on byl na úpatí hory, je v těchto okamžicích sopečný výbuch. Blekotal, že z hory stoupá dým, padá sopečný prach a lidé prchají; pamatuji si, že na pohlednici, kterou mi před třemi měsíci poslal, bylo napsáno, že dostal otravu do nohy a kdyby neměli s sebou penicilin, asi by mu amputovali nohu. Řekl jsem, že kdyby tam teď byl, tak by asi neuprchnul, protože na úpatí sopky ležel ve stanu s otravou krve... Ivo tuto svou situaci popřel i když jsem mu to přečetl do telefonu z jeho pohlednice, anebo zapomněl, a začal mi vyprávět o přípravách na výstup na Kilimandžáro na jaře příštího roku.

Jak už jsem řekl, a to jsem Ivovi neřekl, jsou oči turisty upřené do budoucnosti na příští výlet, a ten minulý si pamatuji pouze já, protože mám pohlednice.

Trojice mých známých navštívila Krétu a pohledku mi neposlal nikdo z nich...

Zdravím, přeji hezký den a vzhůru na cesty (a nezapomeňte mi poslat pohlednici).

Ross Firla - říjen 2006

Petr Chudožilov: Láska v čase ptačího moru

Zamiloval si mě Max. Bydlí v bytě pod námi, když jdu v noci do práce, šourá se za mnou po schodech a věrný mi zůstává i venku, oddaně přihlíží, jak strkám abonentům jejich noviny do schránek. Když se naše pohledy zkrží, přimhouří milostné oči na znamení přízně. Občas ho něžně pohladím a řeknu: „Najdi si jinýho, já jsem ženatej!“ Někdy přinese darem mrtvou myš, dnes přitáhl v hubě ptáka, navzdory faktu, že kočky se zajímají spíš o živé než mrtvé hlodavce a ptáky. „Blběčku, copak nevíš, že ptačí mor je přenosný i na kočky?“ napomínám ho starostlivě, ale Max švihá ocasem a tiše přeđe píseň veliké lásky. Max je zrzavý kocour a také on je bezprostředně ohrožen ptačí chřipkou.

Ptačí mor doslova letí světem a čeří hladinu emocí skoro jako teroristická Al-Kaida. Reakce veřejnosti tu a tam ilustrují to, čemu se politicky nekorektně říká národní charakter. Švýcaři rychle vynalezli zázračný lék *tamiflu* a vydělávají na něm obrovské peníze. Občas uvalí na hospodářské ptactvo domácí vězení, ale většinou spokojeně konstatují, že nemoc se zatím omezila na sousední Francii, Rakousko a Německo. Turci už dávno hromadně vybíjejí slepice a připravují tím muka svým dětem, zvyklým přátelit se s domácí drůbeží podobně jako naše potomstvo s morčátky a křečky. Jedněmi z prvních obětí se v Turecku stali dva malí kluci, kteří pietně uložili svého oblíbeného kohouta do hrobečku a na rozloučenou ho políbili. Prezident Francie, země proslulé konzumací a především vývozem drůbežího masa, si v televizních novinách demonstrativně pochutnával na kuřecím stehýnku. Jeden z německých zemských ministrů zemědělství, pod jehož působnost spadá morem ohrožený ostrov Rujana, nařídil kachnám tuhou domácí vazbu a do kamery zamračeně prohlásil: „Hlava, která se vystrčí z kurníku, bude okamžitě uřata.“

České reakce mi jsou známy pouze z denního tisku. Jeden velkodrůbežář si myslí, věren tradici, že za všechno nesou zodpovědnost cizinci, že *V Asii, kde*

nemoc vznikla, žijí komunity lidí, které během svých svátků udržují určité rituály. Koupi drůbež a pijí její syrovou krev. Tak se nakazili. Jiný jihočeský farmář na fotografii objímá bělostnou živou husu - chybí zde snad už jenom podtitulek, *neboj se, miláčku, tebe Evropská unie nedostane!* Připomíná mi to můj oblíbený rumcajsovský večerníček, kde cizí kněžna špatnou češtinou vytyčuje svůj chamtivý cíl: „Tu hosičko mosím mít.“

Velice diskutabilní mi připadá stanovisko známého českého biologa a filosofa, který píše o *absurdním divadle ptačí chřipka*. Domnívá se, cituji zkráceně, že *Společnost bytostně cítící ohrožení se vrhá plnou parou a s obrovským instrumentariem na zcela marginální problém, na němž chce osvědčit své hrdinství a prožít si své existenciální strachy*. Vylovil tak z hlubin mé paměti vzpomínku na krach atomové elektrárny Černobyl. Normalizovaný československý tisk tehdy hučel do občanova ucha, že záření nemůže nikomu uškodit, hlavně ne účastníkům cyklistického Závodu míru, jehož trasa procházela také zamořenou Ukrajinou. Ani ukrajinským domorodcům se tenkrát z lidsky velice pochopitelných důvodů nechtělo opustit své zuřivě tikající majetečky. Do kamery optimisticky tvrdili, že radioaktivní záření sovětskému člověku neublíží, uškodit by mohlo leda tak ještě choulostivým a rozmazleným obyvatelům západní Evropy a Ameriky. Kolik z nich dnes ještě žije?

Osobně si drůbež dopřávám jako doposud v té nejhojnější míře, ostatně se ke mně dostává většinou jen ve zmraženém stavu a nakazit bych se prý snad mohl jen vdechnutím viru při přípravě tepelně ještě neopracovaného masa. Tak zvanou tučnici, připravovanou v Česku ze zvířecí krve, bych do úst arciže nevzal. Ani kocour Max nemůže počítat s tím, že bych mu dal hubičku na ouško. Nakonec, už dávno jsem šťastně ženat.

18.3.2006

Psáno pro ČRO 6. Otištěno s vědomím autora

ROZHOVORY...

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

K tomu, abych takové cédéčko udělala se musím teprve dopracovat. Nechci dělat hloupé věci, po kterých je dnes poptávka. Dnes se ztrácí to, co je hluboké. Lidi mně radí, abych na cédéčko dala několik popových věcí. Nechci to dělat, protože bych ztratila identitu, nebyla bych to už já.

ABE: Letos na jaře jste udělala řadu koncertů na Slovensku, kde a jak?

MR: Hodně jsem zpívala na školách a teenageři byli nadšení, což mne potěšilo. Měla jsem to spojené s diapositivami Toronta. Také jsem zpívala v kostele svoje a náboženské písně.

ABE: Jak jsou důležité texty?

MR: Pro mne je na prvním místě text. Všude po baráku mám papír a tužku a píš si věci, které mne napadají. Pak tyto útržky dávám dohromady. Chtěla bych udělat cédéčko, kdy by každá píseň byla jiná. Proto také nemohu zpívat anglicky, protože to zatím tak necítím, i když jsem dnes chtěla zazpívat píseň Máří Magdaleny z muzikálu Jesus Christ Super Star. Až začnu psát anglicky, budu i zpívat anglicky, ale potřebuji k tomu čas.

Nevím, jestli jsem se dostal z morálního bahna, ale každopádně mne tento rozhovor něco přinesl. Podobně jako telefonní rozhovor několik dnů před Československým dnem s Kateřinou Bučíkovou, která zde byla na návštěvě a kterou jsem poznal v Československém baptistickém sboru. Přestože se Kateřina narodila ve Zlíně a po základní škole se

KATEŘINA BUČÍKOVÁ FOTO: E. ŘEHÁKOVÁ

přestěhovala do Uherského Hradiště, i ona vystudovala gymnázium v Bratislavě a nyní tam studuje na vysoké škole sociální práci. Během studia prošla vnitřní změnou a začala vážně brát křesťanství. Přestože neovládá horní končetiny, měla vynikající výsledky při práci s dětmi právě na církevní půdě v Uherském Hradišti. Nyní se přestěhovala do Brna a tam se věnuje sociální práci s mládeží v klubu, kterému se říká Hangár. Při našem rozhovoru jsem jí zapomněl říci, že v Torontu se říká Hangar Air Canada Centre, kde hrají torontští Maple Leafs.

ABE: Kateřino, jak jste se dostala k práci s dětmi a později k práci s mládeží?

KB: Během studia jsem se seznámila s kamarádkou Hankou, která s dětmi pracovala. Ze začátku jsem měla obavy, jak to zvládnu. Je zapotřebí si připravit pomůcky, zkrátit děti... Cítila jsem tu potřebu a chtěla jsem to zkusit. Nakonec jsem to zkusila a vydržela jsem to osm let. Pak jsem měla vážný úraz na noze, v koleně, takže jsem práci musela omezit. Navíc jsem se před dvěma roky přestěhovala do Brna. Jedná se o

nížkoprahové zařízení, to jest že děti mohou přijít, strávit tam určitý čas, aniž by platily nějaké klubovné nebo vstupné. Zařízení je poskytováno zdarma. Je to proto, aby se děti netoulaly po ulici, ale trávily čas plnohodnotně.

ABE: Co je to trávit plnohodnotně čas?

KB: Máme tam ping-pong, stolní hokej, kulečnick, množství stolních her a zábavu dětí se snažíme usměrnit. Třeba tím, že promítáme nějaký film, pak s mládeží diskutujeme na různá témata jako sex, drogy, rozvody rodičů, vztahy, láska mezi mladými lidmi... Těm starším se dá těžko něco nadiktovat. Musíme využívat přirozených možností k rozhovoru. Nevychýbáme se ani rozhovorům o Bibli, ale musí se nejprve děti zeptat. Ve čtvrtek pro mladší děti máme výuku angličtiny, výtvarný klub, kde děti dělají třeba na den matek srdíčka, na vánoce zase dárečky, pohlednice, malují na sklo... Mají zde velmi bohatý výtvarný program.

ABE: Jak je to s pomůckami, protože to není zrovna levná záležitost?

KB: Zatím to hradíme z grantů městského úřadu, magistrátu, ministerstva školství. Máme charitativní číslo, takže dostáváme dary od jednotlivců i organizací.

ABE: Do jaké míry děti ovlivňují počítače?

KB: Šíleně, vymývá jim to mozek. Snažíme se s dětmi hovořit, ukázat jim jinou cestu, například v klubu je zakázáno jakékoliv násilí. Proto také počítače v klubu nemáme. Zvažovali jsme to, aby děti mohly hrát v klubu hry na počítači. Asi bychom je tím i nalákali, ale uvědomili jsme si, že tohle není dobrá cesta. Nesnažíme se jim dát počítače, ale budovat s nimi vztahy.

ABE: Je mládež dnes schopná vidět celovečerní film?

KB: Ano, pokud tam teče krev a je tam hodně vzrušení a napětí nebo pokud jsou to horory, tak ano.

ABE: Je to stejné u dívek a chlapců?

KB: Byla jsem překvapená, že o hororech hovoří spíš dívky než chlapci. Historické filmy nebo takoví *Starci na chmelu*, to nemá šanci. Tím se dá vysvětlit i nezáměr o jakoukoliv byť nedávnou historii. Mládež těžko hledá nějakou pointu, jde jí spíš o tu momentální zábavu.

ABE: Jaké mají vaše děti sociální zázemí?

KB: Většina dětí patří do střední sociální vrstvy. Jsou tam však i děti z těch vyšších

a u těch je patrné snad o něco víc, že jim chybí kontakt, nějaký projev lásky, že rodiče suplují vztahy a zájem moderní technikou. Není to pravidlo, ale většinou tomu tak je.

ABE: Co četba?

KB: Většinou končí u časopisů pro mládež, kde se dovědí, jakou čepici či jaké tetování potřebují. Na štěstí toto tetování většinou není trvalé, ale jen dočasné a umyvateľné.

ABE: Sport?

KB: Sportovní aktivity pokrýváme z vlastních zdrojů. Pořádáme výlety na kolech, hrajeme fotbal, volejbal. Sportovní besedy sice nějaké byly, ale ti sportovci, o které by děti měly zájem jsou pro nás nedosažitelní.

ABE: Jak by se dala vaše činnost zlepšit?

KB: Asi bychom potřebovali lepší prostory. Hlavně bychom potřebovali kvalifikované lidi a s tím souvisí i možnost, abychom byli víckrát než dvakrát týdně otevření.

ABE: Sama si zvyšuješ kvalifikaci a při tom sportuješ, plaveš. Jak jsi se k tomu dostala?

KB: Teď již plavu pouze rekreačně. Závodně jsem plavala pět let. Jednalo se o stovku S4, to je plavání pouze nohama. Třetí jsem byla v Evropě na 50 metrů znak. Plavání mělo původně být pouze rehabilitací, když jsem měla zraněné koleno.

Dva lidi, dvě ženy, dva rozličné příběhy a přesto je za tím hodně společného. Obě jsem poznal na půdě Československého baptistického kostela. V poslední době se hodně diskutuje, jestli má smysl tuto instituci v době, kdy noví emigranti nepřicházejí zachovávat, jestli má vůbec budoucnost. Stejnou otázku si kladou mnozí krajané při každoročních setkání na Masaryktownu. Mnozí vzpomínají na doby, kdy sem přišly tisíce lidí. Jako v baptistickém kostele, tak při Českém a Slovenském dnu na Masaryktownu nemusí být výsledky viditelné, mnozí se přišli pouze pobavit, setkat se s přáteli, nejedná se ani o množství lidí, ale možná, že je tu stále něco, co si lze z těchto setkání odnést a čím může naše komunita přispět svému okolí. V obou případech se jedná o nenahraditelný osobní kontakt, který je v době e-mailů, skypů a voice-mailů stále vzácnější.

Aleš Březina

Z ČESKÉHO A SLOVENSKÉHO DNE NA MASARYKTOWNU

Financial

Kursovni lístek

100 Kč	6,75 CDN \$
100 SK	5,37 CDN \$
1 CDN \$	15,33 Kč
1 CDN \$	18,83 SK
1 US \$	0,98 CDN \$
1 EUR	1,63 CDN \$

Toronto Star - 19. 6. 2008

1 CDN \$	15,14 Kč
1 EURO	23,95 Kč
100 Sk	78,94 Kč
1 US \$	15,39 Kč

ČNB - 19. 6. 2008

PRAGUE

FINE FOOD EMPORIUM

CATERING • PRIVATE DINNER PARTIES • ALL DAY BREAKFAST
AUTHENTIC EASTERN EUROPEAN CUISINE SINCE 1968

638 Queen St W Toronto ON M6J 1E4
tel: 416-504-5787 fax: 416-504-5524
catering@theprague.ca www.theprague.ca

Kalendář

28.6. (so) 13:00
Patio plné knih
152 Rennie Dr.
Kitchener

21. 9. (ne)
Plastici v Torontu
**

17.-19.10.2008
Na skle malované
Slovenská mladá scéna
647/838-7794

25.10. (so)
Slovenská skupina
DESmod v Torontu

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

Bloor St. W Danforth Ave.

Ossington Ave. Broadview Ave.

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Česká a slovenská televize na internetu!

nova prima JOJ 1 2 1 2

Nyní OnlineTV1 v novém!
nový Web, více stanic! větší archiv!

www.onlinetv1.com

Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

oprávněný distributor českých filmů uvádí
premierově komedii režisérky Karin
Babinské

PUSINKY

roadmovie o třech dívkách, které se nedostaly na vysokou
a tak si vymyslely supercestu do Holandska - pracovat
na farmě, louky, krávy, a krásný život při cestování.
Všecko je však hrozně zamotané a nakonec to dopadne jinak.
Dále uvádíme filmy:

ŠKODNÁ - napínavé vyšetřování vraždy v sázkové kanceláři
HODINA KLAVÍRU - film s B.Polívkou a P.Liškou

CESTA DO VÍDNĚ A ZPÁTKY - komedie o setkání s bývalou láskou
Krátké komedie s oblíbeným hercem Miroslavem Donutilem
v programech

3 + 1 S MIROSLAVEM DONUTILEM NA RŮZNÁ TÉMATA
a poslední část příběhů lidí, kteří utíkali za svobodou
PŘÍBĚHY ŽELEZNÉ OPONY 31 - 39

A nakonec oznamujeme radostnou zprávu pro ty, kteří mají rádi starší televizní
seriály, uvádíme následující ve výborné obrazové a zvukové kvalitě:

ARABELA 1 - 13 (1977)

TAKOVÁ NORMÁLNÍ RODINKA 1 - 8 (1971)

CHALUPÁŘI 1 - 13 (1975)

NÁVŠTĚVNÍCI 1 - 15 (1983)

Vyžádejte si bližší informace.

Podporujte legální obchod!

Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a
zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:

VIDEO EL CANADA

583 William Street, London, Ont. N6B 3E8

Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182

E-mail: video.el@videoelcanada.com

www.videoelcanada.com

<http://www.videoelcanada.com>

DENNÍ KRONIKA

21. 6. 2008

V Kremnici vyrazia pol miliardy euromincí

BANSKÁ BYSTRICA-sme/sita-Mincovňa Kremnica má pre Národnú banku vyraziť do 15. decembra 500 miliónov kusov slovenských euromincí všetkých nominálnych hodnôt. Časť z nich dodá vo forme takzvaných štartovacích balíčkov.

Balíčky budú obsahovať euromince v hodnote 500 korún, za ktorú si ich ľudia budú môcť kúpiť, a počet jednotlivých druhov euromincí v nich sa určí po stanovení konečného konverzného kurzu 8. júla.

Celková hmotnosť vyrazených euromincí bude vyše 2405 ton, balíčkov má mincovňa zabezpečiť milión. „Okrem toho vyrobíme aj niekoľko druhov súborov slovenských euromincí v špeciálnom vyhotovení a balení, o ktoré je medzi numizmatickou verejnosťou veľký záujem,“ povedal hovorca Jaroslav Setnický.

Skúšobnú prevádzku na nových linkách spustí mincovňa v júli, veľkosériová výroba by sa mala začať koncom augusta. Potom sa bude môcť prísť pozrieť na výrobu aj verejnosť.

Mince budú distribuovať priebežne, bližšie informácie hovorca z bezpečnostných dôvodov neprezradil.

Štyri osudové dobyli Rím

Rím-sme-Kristína Kúdelová-Víťazstvo na festivale v Ríme je iba prvá dobrá správa, ešte lepšou možno je, že Ivana Šebestová sa svojím výborným filmom *Štyri* pravdepodobne dostane aj do britskej kinodistribúcie.

Ive Šebestovej napísali Rimania. Poprosili ju, aby im poslala ďakovnú reč. S vysvetlením, že na ich festivale krátkych filmov vyhrala hlavnú cenu. Teda, vyhral ju jej animovaný príbeh *Štyri*. Krásne rozprávanie o osude, osudovosti a nejednoznačnosti.

Sama Šebestová sa do Ríma nedostala. Film *Štyri* mal premiéru koncom marca (premieta sa spolu so *Slepými láskami*) a odvtedy ho vybrali na viac festivalov. A jemu sa cestuje oveľa ľahšie. „Ja by som sa pri takých cestách nedoplatila,“ hovorí Iva. Ved' len v nedeľu sa vrátila z Annecy. Tam, samozrejme, ísť musela, pretože francúzsky festival je veľkou a slávnou prehliadkou animovaného filmu. O súťaž sa uchádzalo 2000 filmov, a *Štyri* do nej vybrali. Iva Šebestová odhaduje, že za jeden týždeň ho videlo tritisíc ľudí. „Bolo to dosť veľkolepé,“ vraví, „hlavná sála mala tisíc miest a pri súťažných filmoch bývala natrieskaná. My sme dobrežesedeli na schodoch.“

Rovnaký zážitok mala z entuziazmu, bez neho by tam asi žiadna projekcia nebola možná. Kým sa spustil film, v sále poletovali papierové lietadielka. Zaujímavé - ale nie preto, že o lietadlách je aj Ivanin film. „Kým sa taká veľká sála naplní, chvíľu to trvá. Preto sa zabíja čas lietadlami. A keď zhaslo svetlo, už sa ľudia tešili, že si zaspievajú znelku. Hoci sa v nej iba ďakovalo sponzorom, mala chyťavú popovú melódiu. Bolo zábavné počuť, ako ľudia skandujú: ministerstvo kultúry Francúzskej republiky!“

V Annecy býva veľa študentov, na festival chodia ako na výlety. Šebestová vraví, že od nás tam chodia len tí, čo majú v

programe film. Pre ostatných by to bolo drahé. V iných krajinách je však zvykom, že do Annecy chodia celé katedry. Tentoraz stretla Nórov i Fínov.

A potom sa sem chodí tak trochu aj pracovať. Producentka filmu *Štyri* Iva Zajacová sa vrátila so skvelou správou. V Annecy ich oslovila distribučná firma z Londýna. „Zistili sme, že má v portfóliu niekoľko filmov oscarových režisérov. Zároveň majú podchytenú sieť televíznych vysielateľov a na veľkých festivaloch, napríklad v Cannes a v Berlíne, robia z filmov, ktoré zastupujú, prehliadky. Film *Štyri* by tiež mohol byť uvedený ako predfilm v kinách po celej Británii. Práve rokujeme o zmluve a vyzerá to tak, že sa dohodneme,“ hovorí Zajacová.

Do konca mesiaca sa *Štyri* premietajú ešte stále aj u nás, v bratislavskom kine *Charlies*. V programe zostali dlhšie, ako sa plánovalo, pretože *Slepé lásky* mali veľký úspech v Cannes. „To, že sme sa spojili práve s filmom Juraja Lehotského, bol zázračný moment,“ hovorí Iva Zajacová.

Teraz už producent Marko Škop rokuje o distribúcii *Slepých lások* v Česku a svojim partnerom navrhol, aby sa *Štyri* premietali ako predfilm aj tam.

23.6.2008

ČSSD utekl Wolf. A vládu čaká válka

Praha-mfd/JOSEF KOPECKÝ-Socialisté prišli už o čtvrtého poslanca. A rozhodli se, že kvôli tomu budú vládě Mirka Topolánka komplikovat život ještě více než dosud.

Jiřímu Paroubkovi utekl z poslaneckého klubu i ze strany Petr Wolf. Vládě tak stoupla šance, že v parlamentu prosadí schválení amerického radaru. Wolf je totiž projektu radaru USA nakloněn.

„Budu se při hlasování řídit ústavou,“ říká ostravský poslanec Wolf, který by byl rád, kdyby se ještě před hlasováním o radaru v parlamentu mohl setkat s americkou ministryní zahraničí Condoleezou Riceovou. Ta přijede 8. července do Prahy podepsat smlouvu o radaru s českou vládou.

Útěkem Wolfa ze sociální demokracie však vláda i něco ztrácí. Především šanci, že vyjedná s opozicí smír v době, kdy bude Česko předsedať Evropské unii.

Naštvaní socialisté, kteří obviňují ODS, že si poslance Wolfa „koupila“, navíc přitvrdili vůči radaru. Když vyhrají příští volby, hrozí vypovězením smlouvy s USA.

„ČSSD vyhlašuje vládě nulovou toleranci. Ani v době evropského předsednictví nemohou ministři této korupční vlády počítat s jakoukoli tolerancí ze strany ČSSD včetně jejich párování,“ reagoval na ztrátu Wolfa šéf ČSSD Jiří Paroubek.

Slovy o „párování“ naznačuje, že ministři budou muset sedět ve Sněmovně i v době, kdy by měli plnit své povinnosti souvisící s řízením Evropské unie, jinak by vládu v parlamentu přehlasovala opozice. Šéf poslanců ODS Petr Tluchoř reagoval, že jde o další „potvrzení atmosféry nesnášenlivosti v paroubkovské ČSSD“.

Je možné, že Wolf nebude jediný, kdo od sociálních demokratů uteče. Miroslav Šlouf, bývalý šéfpodradce expremiéra Miloše Zemana, včera řekl, že mezi poslanci strany je dalších až deset, kteří nejsou s poměry v poslaneckém klubu spokojeni.

Ministra zahraničí Karla Schwarzenberga teď trápí, jak ČSSD přitvrdila vůči radaru. „Chápu, že je nešťastná kvůli přeběhlíkům, ale byl by to krajně neobvyklý přístup, pokud by vypověděla smlouvu, která by byla schválena v parlamentu. To je závazek, jaký vlády ctí, i když se střídají,“ řekl včera MF DNES Schwarzenberg.

Ale hrozba socialistů namířená k radaru nemusí být tak horká. Pokud smlouva projde, musely by ji vypovědět obě komory parlamentu. V Senátu však dominuje ODS.

Šafránková, Menšík a spousta slz

Praha-mfd/MIRKA SPÁČILOVÁ-Diváci si zvolili nejmilovanější herce českého filmu. V sobotním finále ankety České televize Hvězda mého srdce se jimi stali Vladimír Menšík a Libuše Šafránková, která poděkovala slovy: „Cítím se dlužna a ten dluh musím splatit. Nejlépe novým scénářem.“ Nepřímo si o něj řekla Zdeňku Svěrákovi, jenž ji oslovil: „Milá princezno českého filmu, z vůle lidu se Popelka ze Šlapanic právě stala královnou.“

Tak vyvrcholil „největší večírek všech dob“, jak přímý přenos v úvodu přepjaté nazvali pořadatelé. Nesl se v duchu dojatých slz a velkých slov. „Je to hold všem hercům a herečkám,“ opakovali průvodci večera Tereza Kostková a Ondřej Brzobohatý. Zdrženlivost si uchovala jen hrstka významných. „Vážím si toho moc; nepřečunu to,“ řekl jedním dechem desátý na žebříčku herců Josef Abrhám. „Ještě před deseti lety byla má filmografie nulová a za padesát let bych byl rád, kdybych se dostal do první stovky,“ pronesl pátý Ivan Trojan. A čtvrtá mezi herečkami Jiřina Bohdalová shrnula: „Jednou jsi dole, jednou nahoře.“ Nebyla to zdaleka první anketa tohoto druhu. Vybírala se už třeba komedie století - S tebou mě baví svět, volil se král komiků - tehdy vyhrál Vlasta Burian, jenž nyní skončil druhý, nebo nejoblíbenější postava komedie - vítězem byl revizor Anděl, jehož představitel Jaroslav Marvan teď obsadil osmé místo. Diváci vybírali již od 19. dubna podle „svého srdce“ z více než pěti set herečkových jmen, televize však dosud nezveřejnila, kolik hlasů celkem do ankety přišlo ani jakou sledovanost měl cyklus nedělních dokumentů o jednotlivých dekadách českého filmu a jeho hvězdách. Finále věnované 110. výročí české kinematografie mělo sice důstojné prostředí pražského Divadla na Vinohradech a spoustu slavných tváří na jevišti i v hledišti, ale z pohledu u obrazovky trpělo typickými neduhy ceremoniálů. Nudný model pořadu se držel ustálených zvyklostí: písnička - předávající host - vítěz - písnička. Na humor bez sentimentu si troufalo pouze pár z těch, kdo oceněné ohlašovali, Karel Šíp nebo Milan Šteindler. A jedinou zábavu ve stylu pověstné neřízené střely vnesl na jeviště režisér Jiří Krejčík, jenž ve čtvrtek oslaví devadesátiny. Nenechal se spoutat hvězdným tématem ani vymezeným časem, vysvětlil, že přemýšlí o jiných věcech, které ho „hnětou a trápí“, a pronesl kázání o „všudypřítomném ďáblu, cetkách a pozlátku“ i o tom, že vítěze v umění nelze spravedlivě „změřit na milimetry“ jako v atletice. Snahu moderátorky o blahopřání úspěšně odmítl: „Já se nedám, ještě něco bych chtěl říci“ - a odcházel s ovacemi. Ovšem samoroost Krejčík, o kterém ve filmové branži kolují desítky historek, nemohl běžnému televiznímu publiku vynahradit spořivý způsob, jímž se zacházelo s nežijícími herečkými legendami. Kdykoli při vyhlášení vedoucí desítky zaznělo jméno některé z nich, po potlesku se cena „bez majitele“ prostě odložila na stůl v rohu pódia.

Proč tvůrci nepozvali k převzetí trofeje třeba potomky, dědice, životopisce, přátele či pamětníky herců, kteří již nežijí? Kdokoli z nich by byl divácky zajímavější než prázdné místo - a hlavně by zmizel pocit společenské trapnosti a lidského studu za chování k mrtvým,

jejichž cena se bez dlouhých řečí strčí k ledu. Budíž jim útěchou, že dotyčná pocta, hranol s logem ČT posetý srdíčky, jako vrchol vkusu nepůsobí. Hudební stránku obstaraly zcela nepřekvapivě filmové písničky, ale vypadalo to, že i na ní se šetří. Ne že by na každém ceremoniálu museli zářit výhradně zlatí slavíci, ale jestliže se zdůrazňuje hold největším herečkým hvězdám, měli by i jejich zpívající gratulanti patřit do toptenu. Jen jedna věc je totiž horší než pompa: polovičatá pompa.

Vítězové ankety-Herečky: 1. Libuše Šafránková, 2. Dana Medřická, 3. Nataša Gollová, 4. Jiřina Bohdalová, 5. Iva Janžurová, 6. Helena Růžičková, 7. Adina Mandlová, 8. Hana Maciuchová, 9. Tatiana Vilhelmová, 10. Stella Zázvorková.

Herci: 1. Vladimír Menšík, 2. Vlasta Burian, 3. Rudolf Hrušínský, 4. Oldřich Nový, 5. Ivan Trojan, 6. Jan Werich, 7. Tomáš Holý, 8. Jaroslav Marvan, 9. Miloš Kopecký, 10. Josef Abrhám.

24.6.2008

Evropský zatykač na světovou šampionku

Pižeň-právo/Patrik Biskup-V osmdesátých a devadesátých letech sbírala na evropských i světových soutěžích jednu medaili za druhou. Jeden z největších talentů, jaký kdy český sportovní rybolov měl, žije nyní jako psanec.

Držitelka dvaceti titulů světové a evropské šampionky v rybolovné technice Michaela Křížová nechodí k pižeňskému soudu, kde se má zpovídat ze zpronevěry téměř jednoho a půl milionu korun.

Soudci Vladimíru Žákovi, který už několikrát kvůli její nepřítomnosti musel projednávání případu odložit, došla trpělivost.

„Rozhodl jsem o vydání evropského zatykače. Obžalovaná se dlouhodobě zdržuje na Kanárských ostrovech. Stále slibovala, že k soudu dorazí, ale nikdy nepřišla. Naposledy se vymlouvala, že nemá v pořádku cestovní doklady,“ řekl v pondělí Právu soudce.

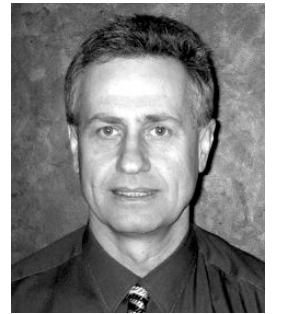
Na základě zatykače by měla španělská policie Křížovou zadržet a vydat do ČR. Šampionka zmizela v dubnu 1999, kdy

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 8

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasilání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

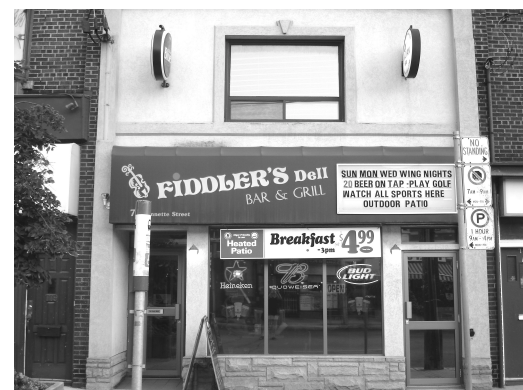
Jsem tu pro vás!

Sutton Group-Bayview Realty Inc. Brokerage

416 483-8000 - direct 416 443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rosti@brankovsky.com

RESTAURACE V ZÁPADNÍM TORONTU!

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954

Licensed under L.L.B.O.

Joe Karol
(416)767-8882

781 Annette Street
Toronto, Ontario M6S 2E4

KRATŠÍ JMÉNO, VÍCE MÍSTA!

Trans-Com Transport je nyní TCT

www.tct-ltd.com

INTERNATIONAL FREIGHT FORWARDERS

Změnili jsme lokalitu, abychom mohli nabídnout kvalitnější služby!

- Skladovací prostory činí 55,000 čtverečních stop
- Blízko mezinárodního letiště Pearson v Torontě
- Snadný přístup ke všem dálnicím
- Bezplatná telefonní linka zůstává **1-800-354-9046**

Najdete nás: 1260 Kamato Road, Mississauga, Ontario, Canada, L4W 1Y1
info@tct-ltd.com • www.tct-ltd.com • Tel: 905-361-2743 • Fax: 905-361-2753

TORONTO • PRAHA • OTTAWA • MONTRÉAL • BUFFALO • CHICAGO • ATLANTA

TCT týdně přepravuje zboží mezi Severní Amerikou, střední a východní Evropou, s možností distribuce po celé Evropě, Kanadě a USA.

Přepravujeme veškeré typy a velikosti nákladů - od špendlíků až po nákladní vozy - včetně automobilů, domácího vybavení, výstavních a technických materiálů.

Celní sklady v Torontě a Praze slouží jako distribuční střediska pro celou Evropu a Severní Ameriku.

Naše letecké oddělení v Praze provádí proclení a distribuci.

Máme více než 25 let zkušeností v mezinárodní námořní, letecké, silniční i železniční přepravě.

DENNÍ KRONIKA

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 7

se o ni začala zajímat kriminálka v souvislosti s podezřením, že jako účetní plzeňské rybářské organizace zpronevěřila bezmála půldruhého miliónu korun. Žalobu na ni podalo státní zastupitelství v roce 2006.

„Žádrhel byl v tom, že podezřelá žena utekla. Měli jsme problém dokončit přípravné řízení. Nejprve nebyly splněny podmínky pro to, aby bylo vedeno řízení jako proti uprchlému. Museli jsme například prokazovat, zda opustila území republiky v úmyslu vyhnout se trestnímu řízení,“ vysvětlila už dříve šéfka plzeňského státního zastupitelství Antonie Zelená.

Křížová dala souhlas, aby se soudní jednání konalo v její nepřítomnosti. „Já jsem ale trval na její účasti u soudu. Napsala totiž dopis, ve kterém se zmínila o tom, že jsou v této věci namočení jiní lidé. Z jejího vyjádření dále vyplynulo, že by tam mohla být nižší škoda, než je popsána v obžalobě. Proto chci, aby to vysvětlila,“ uvedl Žák.

Pokud bude Křížová vydána zpět do ČR, soud na ni uvalí vazbu. „To je samozřejmě velmi pravděpodobné. Hrozilo by totiž, že zase zmizí,“ uzavřel soudce.

Křížová odstartovala svou závodní kariéru už v deseti letech. Od té doby postupně získala šestadvacet medailí na různých mezinárodních soutěžích. Stala se jednou z nejúspěšnějších reprezentantek českého sportovního rybolovu. Ještě během závodění nastoupila jako účetní do místní rybářské organizace v Plzni.

„S těmi penězi to prasklo, až když jsme

zjistili, že na účtu nemáme ani korunu. Později vyšlo najevo, že měsíčně převáděla z našeho konta sto tisíc korun na svůj účet. Nejprve vykazovala fiktivní faktury, pak už si nedávala práci ani s tím, jak to maskovat,“ řekl jeden z dřívějších funkcionářů poškozené organizace.

Konkurenci se nelíbí, že Šlégr hraje za ČSSD

Praha-právo (novinky.cz)-Hokejový mistr světa z Nagana Jiří Šlégr, který předvádí své umění v předvolebním videoklipu ČSSD, si to rozházel u strany, v jejichž barvách byl zvolen do zastupitelstva města Litvínov.

Předseda SNK ED Helmut Dohnálek to označil za nefér, ale strana s tím podle něj nemůže nic dělat, protože známý hokejista není jejím členem.

„Samozřejmě se nám to nelíbí a považujeme to za nefér. Chystáme se s ním o tom promluvit,“ řekl serveru Novinky.cz Dohnálek ke klipu, v němž Šlégr při inscenovaném samostatném nájezdu zavěsí puk do branky, kterou hlídá gólmán v modrém dresu s číslicí nula a se jménem Topolánek a s logem ODS minus.

Šlégr má na sobě oranžový dres ČSSD a stejnou barvu má i puk, na kterém je logo sociálních demokratů a slogan „ČSSD na straně lidí“. Soc. dem. klip nasadila v rámci své kampaně pro podzimní krajské a senátní volby.

Šlégr se v květnu objevil také na programové konferenci ČSSD v Pardubicích, kde prohlásil, že by se sociální demokraté měli vrátit „tam, kam patří, tedy do čela tohoto státu“.

Třetina lidí chodí do penze předčasně, už v 58 letech

Praha-mfd (kk)-Každý třetí člověk jde do penze dříve, i když má potom navždy nižší důchod. Číslo včera zveřejnil ministr práce a sociálních věcí Petr Nečas. „Reálně chodíme do penze v 58 letech, ženy dříve,“ uvedl na tiskové konferenci k penzijní reformě. Ženy, které zvýhodňuje počet dětí, chodí do penze v průměru v 56 letech.

Muži měli loni regulérně odcházet do penze v 61 letech a bezdětné ženy v 59 letech, letos ještě později. Předčasným důchodem, který si je možné vzít až tři roky před termínem, lidé řeší zdravotní problémy, péči o vnoučata nebo rodiče, ale i nezaměstnanost. Podle Nečase je tento podíl jeden z nejvyšších v Evropě. Penzijní reforma, která ve středu míří do posledního schvalování ve Sněmovně, tuto možnost oddálí.

Od roku 2030 budou chodit do penze muži a bezdětné ženy až v 65 letech. Předčasný důchod bude možný až pět let před tímto termínem. Výhodnější bude pracovat „přesčas“.

Počítačový program navádí lékaře, aby předepisovali jen určité léky

Praha - mfd/LENKA PETRÁŠOVÁ-Představte si, že přijдете k lékaři, ten řekne, že máte angínu, a chce vám vypsát lék. Počítač mu jej sám nabídne. A na prvním místě je tučně zvýrazněný lék farmaceutické firmy, která lékaři „sponzorovala“ program v jeho počítači. Je mnohem snazší lék odkliknout než sjet o pár řádků níž na pilulky se stejnou účinnou látkou, ale od konkurence. Je to

další způsob, jak se farmaceutické firmy snaží ovlivnit lékaře ve prospěch předepisování svých léků. Jakou pak má pacient jistotu, že ho lékař léčí tím nejlepším? „Žádnou. Je to nevkusné a v rozporu s etickým kodexem. A pochopitelně to může ovlivnit to, co lékař předepisuje,“ míní lékař Tomáš Karhan. Například v Německu kvůli takovému ovlivňování lékařů změnili systém předepisování léků - doktor tam už nesmí naordinovat konkrétní značku.

Výrobce programu se brání. „Jde o normální reklamu. A je to podle mě nejchytřejší způsob reklamy vůbec,“ říká Vladimír Junger, jednatel firmy CompuGROUP. Její programy používá asi jedenáct tisíc lékařů, přes 60 procent z těch, kteří mají počítač.

Software, který přednostně nabízí léky konkrétní firmy, je o víc než polovinu levnější než ty „čisté“. Kdo by odolal? „Myslím, že zatím si jen jeden lékař vyžádal software bez reklamy,“ říká Junger.

Farmaceutické firmy si platí novou reklamu: lékaře díky ní ovlivňuje přímo jejich počítač. Odborníci to považují za neetické. Pacienti nic netuší

„Jde jen o nosič informací. Usnadňuje lékařům administrativní i odbornou práci,“ říká Junger.

Což neznamená nic jiného než to, že ve chvíli, kdy lékaři do ordinace vstoupí pacient, který potřebuje lék na snížení cholesterolu, tak mu počítač nabídne jeden lék ze skupiny zhruba deseti, které jsou na trhu. A to právě ten od firmy, která si to zaplatila.

„Ty léky jsou téměř identické. Na tom není nic nefér,“ krčí rameny Junger.

Ještě v rozpacích jsou nad takovými

Nové vlastenectví

„No není to paráda! To by stálo za voslavu. Roste z nás automobilová velmoc par excellence. Vidiš, 932 tisíc vyrobených kousků za jediné rok. To máš každé den,“ a starší bratr na chvíli v soustředění nad displejem mobilu zvažněl, aby pak celý rozjařený vítězoslavně vyhrkl „no to se podrž, ty vole, přes dva a půl tisíce autíček. Není to fantastický! Jenom v týhle malý zemičce dva a půl tácu.“

„Jen aby ses z toho nepotento. Ale vona každá mince má dvě strany,“ velký bratře.

„Jaký dvě strany, čoveče? Dává to mraky lidem práci, zvyšuje životní úroveň a ve světě nás konečně berou. Chápeš?“

„To určitě. Ale kdybysme takhle chrlili tanky a kulometry, tak to vyjde na stejno, ne. Taky by nás ...“

„Co šlíš bratříčku? Tady nejde vo náký zabijácký arzenály. Auto je dnes běžnej spotřebitelskej výrobek.“

„Tak to se, velký bratře, šeredně pleteš. Běžnej spotřebitelskej výrobek nezdobí po světě rok co rok víc jak milión novejch křížků. Kam se serou lokální války. A u nás za ten Jahr vygumuje totálně celou jednu vesnici. Kam se serou Lidice. To když už sme u tý statistiky.“

„S takovou citovkou na mě nechod. To je demagogie. Za to nemůžou ty autíčka, ale ty blbci, co je neuměj kočírovat.“

„Ho ho! To tvrděj ve zbrojovce vo těch svejch bambitkách taky. - Zkus takhle jednou konečně zvednout ty klapky na vočích a zamyslel se. Zamyslel se, co se s těmi mraky vylišovanejch autoplechovek děje. Kam vlastně jdou? A kde skončí?“

„No to mě promiň, tohle přece nemusí nikoho extra zajímat. Koupí si to, kdo chce, kdo to potřebuje. A další už je jen a jen jeho vodpovědnost, no ne. Tak proč si s tím zatěžovat náký svědomí?“

„Z vyššího principu mravního, ty vole. Tak jako je žádoucí vědět, kam směřujou takový „běžný“

spotřebitelský výrobky jako sou zbraně nebo třeba cigára.“

„Chm, já koukám, že ty směruješ k anarchistům. Asi ti už plesnivý mozek, bráško. Nemůžeš přece srovnávat nesrovnatelný. Špičkověj a mírovej výrobek s kalašnikovem. Taková nablejskaná škodovka dokáže splnit životní sen člověka ať už žije v Číně nebo na Ukrajině. Ulehčit mu vosud. Vosvobodit ho vod hnípání na podělaný místní hroudě. Dokáže taky zachraňovat životy. Je to takovej vyslanec pokroku a civilizace. Prostě nese sebou blahobyť a hých standard. Tam, stejně jako u nás. - Už ti to dochází?“

„Hm, zapomněls na štěstí. Kde se votočí, tam přinese štěstí.“

„Krucinál fagot, dyť seš můj brácha! - Přece nemůžeš bejt tak blbej.“

„A až bude mít každé na světě škodovku, toyotu nebo hyunday budeme konečně v ráji. Vosvobození, blahobytní a v permanentním orgasmu.“

„Kurva sejšíš mě. Koleduješ si vo těžkou bratrovraždu ...“

„To máš za ten plesnivej mozek, velký bratře. - A vůbec, napadlo tě, jakěj to je hoch standard, když sou ulice měst zapráskány těma plechovejma pikslama? Když smrad z těch jejich análů rozežírá plíce už těm nejmenším?“

„Tohle sem netahej. Přece nechceš, aby sme s vývozem aut stavěli ještě vobchvaty, nadúrovňový křížovatky, protihlukový bariéry a kdoví co eště.“

„No jo, ale dyž my s těmi auťáky expedujeme i určitej způsob vegetování. Globalizujeme.“

„Ale tohle přesně tam chtějí. Kdyby nechtěli, tak ...“

„My tam vlastně vyvážíme zácpy, smog, bouračky a zmrzačený, a hromady budoucího šrotu.“

„Jo, s tím si bratrouši musej poradit sami. Jako sme si poradili my. Jasný? Nemůžem je vodit za ručičku.“

„Neřekl bych, že sme si s tím poradili velký bratře. My ten problém zvaný automobilismus jen šíříme jako infekci dál a dál. Zločinná nezodpovědnost. Kde sou auta, tam panuje nezodpovědnost.“

„Ach bratříčku, ty musíš tak trpět. Zato já se raduju: Kde sou auta, tam vládne svoboda!“ „Hm, a co takhle na skok, juknout na tu tvoji svobodu, do Pekingu? Prej tam kvůli smogu nevidíš druhou stranu ulice. Anebo do Bombaje. Tam zas vyplivujou astmatiky jako na výrobním pásu. Ale možná by ouplně stačilo vyrazit na špacír do matičky Prahy.“

„No konečně trochu vlastenectví. Mě však, bratříčku, nedostaneš. Mám rychlý auto made in Czech. Šlápnu na plyn a za hodku sem na čerstvým luftu v samým srdci našich krásných Krkonoš.“

©- miroslav petr

praktikami i samy farmaceutické firmy. „Toto etické rozhodne není a členské firmy asociace dodržují etický kodex, který podobné praktiky neumožňuje,“ míní šéf asociace AIFP, která sdružuje výrobce originálních léků v Česku, Radim Petráš. „Vím, že to některé farmaceutické firmy dělaly, ale upouští od toho, protože pokud vím, zjistily, že to na lékaře nemá takový vliv, jaký čekaly,“ říká Lumír Kroček z asociace ČAFS, která naopak sdružuje výrobce neoriginálních léčiv.

„V oblasti farmaceutického průmyslu jde o čistou formu reklamy. Reklamou lékaře k ničemu nenuťme,“ podotýká k tomu Junger.

Naráží tím na fakt, že zástupci farmaceutických firem nepracují zrovna v rukavičkách, když se snaží ovlivnit lékaře, aby předepisovali jejich léky.

O tom ostatně svědčí i to, že policie právě vyšetřuje případ červencové konference Sdružení ambulantních urologů. Ta se měla konat v Keni a součástí akce byl i výlet na safari a další poznávací aktivity včetně koupání na pláži.

Lékaři však na keňské pláži neodjedou. Organizace Transparency International, která se zabývá korupcí, totiž kvůli „konferenci“ podala trestní oznámení. Farmaceutická firma Apotex urologům údajně nabídla, že výlet zaplatí, když každý předepíše pacientům 450 balení jejich léků. Tato kauza je zatím první, kterou se zabývá policie.

Nicméně firma CompuGROUP si je dobře vědoma, jak výhodné je spojení farmaceutických firem s lékaři. Například školení, která CompuGROUP pořádá, sponzorovala farmaceutická firma Sandoz.

CompuGROUP se navíc ve svých prezentacích chlubí tím, že má „exkluzivní přístup k 290 tisícům lékařů v devíti zemích“.

Kdyby reklama nefungovala, tak ji farmaceutické firmy nedělají. Potíž je, že řada lékařů si ani neuvědomuje, jak moc mohou být ovlivněni svým „chytrým“ počítačem.

„Dělali jsme školení pro praktické lékaře a zjistili jsme, že řada z nich ani neví, že má v počítači takový reklamní software. A zdá se jim v pořádku, že když začnou vypisovat název léku, tak jim počítač sám od sebe doplní název léku - ale ten, který je od konkrétní firmy, jež jim způli zaplatila software. A oni to musí vymazat, pokud chtějí napsat jiný lék. Oč snazší je jen to odkliknout?“ popisuje odborník na lékařské softwary Pavel Kubů.

Lékaři, kteří software mají, jej obhajují. „Je přece na člověku, jestli se reklamě podřídí. Každý má vlastní hlavu a selský rozum,“ říká praktický lékař Jan Jelínek. I zástupkyně organizací, které se starají o zájmy pacientů, Jana Petrenko, míní, že záleží jen na charakteru lékaře, jestli předepíše to, co mu jeho počítač nabízí. Potíž je, že to se pacient, který v ordinaci stojí, nikdy nedozví.

25.6.2008

Stalina skolili v Berlíně hroziénka

Bratislava-sme/Štefan Hudec-Stroje pristávali na letisku Tempelhof každé tři minúty. V roku 1948 išlo o nevidanú logistickú operáciu, ktorá slávila úspech. Západ nosil do Berlína sušené mlieko, zemiaky a múku, ale dovážalo sa aj uhlie, benzín a lieky. Bitku so Sovietmi pomohli nakoniec vyhrať sladkosti, ktoré

hroziénkové bombardéry zhadzovali deťom.

„Diaľnice sú zatvorené pre opravy,“ ohlásili Sovieti v polovici júna 1948. O pár dní „pre technické problémy“ zastavili aj železničnú dopravu. Vzápätí s poľutovaním priznali, že ich sektor nemôže dodávať potraviny pre obrovské západné štvrte. Odštartovala berlínska blokáda. Spojenci sa však nedali zaskočiť a ihneď spustili tzv. letecký most, ktorý potupil Moskvu.

Blokáda Berlína bola prvou vážnou krízou studenej vojny a naznačila kurz, akým sa budú vyvíjať vzťahy medzi Moskvou a Západom. Na Postupimskej konferencii si mocnosti rozdelili porazené Nemecko a Berlín do štyroch okupačných zón. Západné sektory (britský, americký a francúzsky) v hlavnom meste sa ocitli uprostred červeného sovietskeho mora.

Čoskoro nasledovali prvé spory. Stalinova snaha udržať Nemecko ekonomicky na kolenách kontrastovala s predstavou Západu, ktorý chápal, že bez silného Nemecka sa nepozdvihne celý kontinent.

Už v roku 1946 prestali Sovieti zásobovať Západ potravinami. Američania zasa odmietli demontovať fabriky, ktoré v rámci povojnových kompenzácií prenášali na východ. Výsledkom bol rozpad spoločnej rady, ktorá riadila Nemecko.

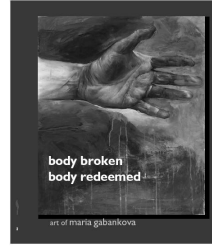
Stalin sa rozhodol, že musí dostať Západ von z Berlína. Dúfal, že blokáda mesto rýchlo vyčerpá a Američania a Briti ho prenechajú Sovietom. Americký generál Lucius D. Clay však prišiel s myšlienkou leteckého mosta. Bol presvedčený, že Berlín nemôže nechať napospas Moskve, pretože by tým utrpela americká prestíž.

Sovietom prešiel cez rozum. Západ sa ku koncu vojny síce so Stalinom nedohodol na pozemných koridoroch, podpísal však zmluvu o troch leteckých mostoch do Berlína. Na zlosť Rusov teda mohli Spojenci do metropoly pokojne lietať.

Američania a Briti spustili letecký most 25. júna 1948. V tomto čase mohli viac než dvojmiliónové západné štvrte vydržať bez dodávok potravín približne mesiac. Zásoby uhlia boli o niečo vyššie. Lietadlá spočiatku vozili 750 ton na deň zakrátko však lety zefektívni. Aby sa zrýchlili štarty, posádka nemohla opustiť kokpit. Občerstvenie pilotom nosili najkrajšie Berlínčanky priamo na dráhu. Každý pilot mal na pristátie iba jeden pokus. Ak sa mu nepodarilo dosadnúť, musel s celým nákladom letieť späť do západného Nemecka. Vďaka tomuto systému pristávali stroje každé tri minúty.

Komunistická tlač si spočiatku robila z mosta žarty. Časom však aj politické špičky v Moskve museli uznať, že Západu sa darí efektívne narúšať ich blokádu. Vymýšľali preto nové stratégie. Sovietske lietadlá ohrozovali spojenecké a rušili rádiové spojenia. Pokúšali sa aj prilákať západných Berlínčanov na bezplatné jedlo, no len málokto prešiel do ich sektora. Naopak Američanom sa podarilo vyhrať bitku o srdcia ľudí. Môžu za to tzv. hroziénkové bombardéry, ktoré prinášali deťom sladkosti. S nápadom prišiel pilot Gail Halvorsen, ktorý pri pristávaní zhadzoval žuvačky a hroziénka. Každý deň naňho čakalo viac a viac detí a dostal prezývku Čokoládový ujo.

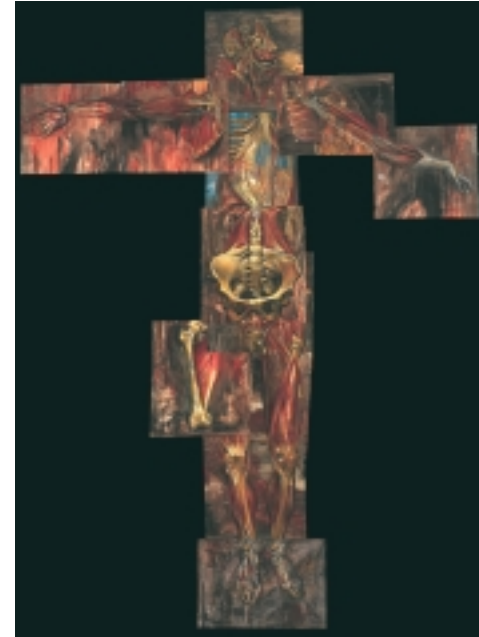
Jeho nadriadený bol spočiatku nahnevany. Keď však novinári odfotili

Kniha Marie Gabankové

s více než padesáti
barevnými reprodukcemi

*body broken
body redeemed*

THE CROSS

Published by PIQUANT EDITIONS
in Great Britain, 2007

Cena 30 dolarů!

Zájemci zavolejte na tel. číslo
416/535-8063

nebo 416/530-4222

E-mail: gabankova@paintinggalleries.net

www.paintinggalleries.net

nebo

P.O. Box 176, Station E., Toronto, ON M6H 4E2

nadšený drobizg, z operácie sa stal obrovský propagandistický úspech. Americké deti zbierali sladkosti pre berlínske rovesníkov a pridali sa aj veľké firmy. Sovieti boli potupení a v apríli 1949 začali uvažovať o zrušení blokády. Došlo k nemu 12. mája a do Berlína prišli prvý vlak a kamióny zo západného Nemecka.

Policajti lupili aj vydierali

BANSKÁ BYSTRICA-sme/Daniel Vražda-Ján Krošlák-Bývalý banskobystrický kukláč bude čeliť obžalobe pred súdom. Okresný súd Banská Bystrica včera prijal obžalobu na niekdajšieho príslušníka elitnej policajnej jednotky Miroslava Jacka.

Spolu s Jackom prokuratúra žaluje aj exvyšetrovateľa Róberta Petluša, ktorého súd už odsúdil na 25 rokov za nájomnú vraždu podnikateľa Jána Kubašiaka.

Na Petluša však sudca včera zrušil trestné stíhanie. Dôvodom je, že považuje 25-ročný trest za dostatočný. Zrušenie stíhania by znamenalo, že Petluša už v tomto procese nebudú súdiť. Prokuratúra však na pojednávaní podala sťažnosť. Prokuratúra pripustila, že Petluš môže dostať aj viac ako 25 rokov, teda doživotie.

Zadržaný Juraj Roszík, jeden z bývalých policajtov, ktorí boli v čase vraždy v dome popraveného podnikateľa, prehovoril. Práve on usvedčuje bývalých kolegov.

Prokuratúra viní Jacka a Petluša, že v spolupráci s ďalšími policajtm prepadli v roku 2004 rodičov známeho futbalistu Vratoslava Greška v Tajove pri Banskej Bystrici a okradli ich o takmer milión korún. O rok neskôr mali zaútočiť na banskobystrického advokáta Jána Smetanu s manželkou. Spýtali ich vo vlastnom rodinnom dome, páliili ich cigaretou a bili bejzbalovou palicou.

Obidvaja obžalovaní tvrdia, že sú nevinní. Podľa Jacka aj Petluša korunný svedok Roszík klame. Jacko patril do banskobystrickej jednotky špeciálneho nasadenia. V roku 1994 spolu s kolegami z jednotky uniesli manželkinho kolegu, ktorý jej dlhoval peniaze.

Stanislava Ďuríka napadli v noci na sídlisku Sásová. Naložili ho do kufru auta a vyviezli ho za mesto. Na Suchom vrchu ho najprv bili, a potom si musel vykopat hrob. Nezabili ho. Odviezli ho a vyhodili z idúceho auta.

Ďurík mal problém identifikovať útočníkov - mali kukly. Desiatich policajtov súd oslobodil a Jacka odsúdil za ublíženie na zdraví.

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.zpravy.org

Předchozí číslo v PDF

www.11.satellite1-416.com

www.11.zpravy.ca

Kalendář

Co se připravuje
v krajanské komunitě v Kanadě

www.kalendar.satellite1-416.com

TATRA
TRAVEL INC.

827A Bloor St. W.
Toronto, ON M6G 1M1

Vám ponúka
cestovanie do celého sveta
Spolahlivo vybavíme
letenky, pozvanie,
poistenie, nájom auta
preklady
Volejte
Annu Zapletalovou
Tel.: (416) 537-7698

Kamenec

Technika a vynalézavost obohacuje naši současnou, tzv. moderní dobu, nespočtem úžasných věcí o jakých by se nám před padesáti či více lety ani nesnilo. Jsou to věci většinou užitečné a potřebné, mnohdy ale jejich použití může být i poněkud nechvalyhodné a neblahými charaktery zneužit.

Při sledování profesionálního tenisu v televizi, jsem na obrazovce nejednou uviděl reklamu na *holítka*. Nikoli na elektrický holící strojek, ale na cosi mnohem dokonalejšího než je břitva a nebo ono prachobyčejné holítko, které jsem používal v dávných časech. Byl to výrobek poněkud dokonalejší, který možná obsah tohoto textu činí nevýznamným. Ale píšij jej i tak.

Tyto nejosofistikovanější holítko neexistovala v době, kdy Pavel Sedláček zpíval ve filmu Miloše Formana *Černý Petr* „Holil jsem se potají, tak jak to hoši dělají...“

Nejsem zarputilý uživatel všech novinek a vymožeností, ale byly časy, kdy jsem vyhlazoval svou tvář jedním a po čase jiným elektrickým holícím strojkem. Ale možná oba byly levného a nekvalitního druhu (i když věhlasných značek) a tak jednoho dne jsem se rozhodl k návratu k holení manuálnímu, bez použití elektrického proudu.

Tento způsob má jistý půvab, ba může se podobat malému rituálu. Byly doby, kdy jsem, díky lenosti nebo zapomnětlivosti zakoupit si holící krém, mydlil si tvář obyčejným mýdlem. To nebylo nikterak elegantní a snad proto vrátil jsem se nakrátko k používání elektrického strojku.

Jenže, ona ta chvíle holení se břitvou nebo manuálně, má svůj půvab. Třeba se pečlivě namydlit, což může se dít bud štětkou a vhodným holícím mýdlem, nebo jemnou, příjemně vonící pěnou, kterou si našinec s tichým zaševelením tlakové

nádobky nanese na tvář. A pak se tou dokonale bílou vrstvou připomínající ten nejjemnější právě napadlý sníh, vede manuální strojek (dnes minimálně se dvěma nožičky, což ale působí ucpávání mezery mezi nimi a snížení účinnosti řezu, takže je třeba průběžně strojek omývat, alespoň dle mojí zkušenosti) a ten nechává po sobě stopu hladké pokožky a mírně to voní a jeden, zbavuje se strniště dva či tři dny dlouhého, má pocit ne zcela nepodobný koupeli.

Jenže, alespoň to je moje zkušenost, občas dochází k mírnému řezu, pokud holítko je nové, ostré a jeho uživatel neopatrný, nešikovný nebo kamsi spěchající. To se mi stalo nejednou, ať jsem se snažil být co nejpečlivější.

Z hladké, oholené pokožky vyronila se rudá skvrna nebo dvě i tři. Většinou to bylo ve chvíli před odchodem na akci, kde solidní vizáž byla více vhodná nežli nikoli. A nebo ve chvíli důvodného spěchu. Mnoho nepomohlo přikládání chomáčků vaty namočených ve studené vodě. Snad proto, že po operaci musím brát mírnou dávku aspirinu, který by měl zabránit nežádoucímu zhoustnutí krve před její cestou do hlavy neboli myslivny, jeden takový chomáček nikdy nestačil. A většinou jsem na sešlost došel více či méně holením poznamenaný.

Ale až donedávna - a to mi není jasné, proč teprve nedávno došlo k obratu.

Opět jsem se pořezal. Na třech místech a protože jsme spěchali, bylo poškození kůže větší než jindy. A tu moje žena milým hlasem pravila: „Nech toho snažení ... přinesu *kamenec*, koupila jsem ho loni v Praze!“

V paměti dosud totálně nezvetšelé připomněly se mi ty chvíle, kdy jako Pavel Sedláček holil jsem se, ač ne potají, ale před odchodem do některé z tančičen pražských a nedočkavost už tam být, pohnula mi prsty nežádoucím způsobem.

Vyrazila krev a tehdy bral jsem do ruku takovou kostku bezmála průhledného materiálu velikosti menší kostky mýdla, natíral si poškozenou tvář a krátce nato, dokonale vyholen a nezkraven, vyrážel do ulic.

Od těch dob jsem *kamenec* neviděl.

A teď tedy, mnoho dlouhých let nato, žena mi přinesla malou tyčinkou v Praze zakoupenou. (Snad pro milence, kterému jí zapoměla dát stejně jako mně, nevím, ale bylo mi to jedno, neboť přikládat studenou vodou namočené kousky klínexů nepomáhalo a čas chvatně plynul).

I přiložil jsem tyčinku *kamenec* zakoupenou v rodném městě, sem a tam přešel poškozená místa ...a mohl jsem vyjít s tváří dokonale vyholenou a nijak nepoškozenou.

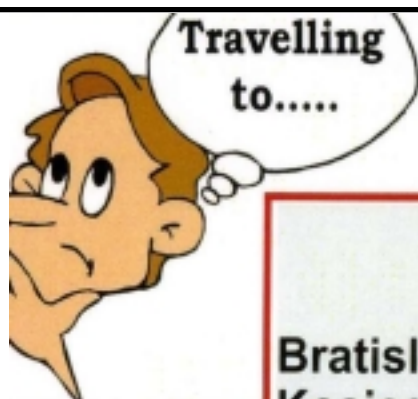
Kamenec! Dá se koupit v Kanadě? Možná, že dá, nevím, nezkoušel jsem to. Ale chápu jej jako jednu z věcí, jejichž hodnota je trvalá, rok od roku, desetiletí, staletí.

Ano, vážení pánové-čtenáři, pokud se jakýmkoli způsobem na svých tvářích zkravíte (samozřejmě, že větší řezné rány utřené v důraznější výměně názorů, které třeba sešit, nemám na mysli) ... *kamenec!* Jakoby jeho trvanlivost v účinnosti pocházela od slova *kámen!* Tak si to alespoň vysvětluji.

Odložte elektrické holící strojky té největší dokonalosti a vraťte se ke způsobu klasickému! Pokud dojde k menšímu pořezání, nic se neděje; ale můžete se holit i jakkoli brutálním způsobem, pokud máte při ruce ... ano, už asi víte, co mám na mysli.

Je nespravedlivé nedoceňovat drobné radosti, které každý i ten nejobyčejnější den může nabídnout ...

Vladimír Čícha - Vancouver

**HOT
SUM-
MER
SALE**

Czech Airlines System Sale
Travel from 12 August - 02 September

Bratislava	\$ 929.00	Plus \$ 320.16 tax
Kosice/Tatry	999.00	320.16 tax
Brno	949.00	289.00 tax
Ostrava	949.00	306.00 tax
Prague	859.00	289.00 tax
Paris	979.00	336.89 tax
Venice	939.00	314.94 tax

Limited Availability. Sale Ends 04 July, 2008

for more informations call our team: Blanka Agnes Renata

562 Queen Street West
Toronto, ON M6J 1E5
Fax: 416-504-8186
E-mail: nitratravel@gmail.com

(416) 504-3800
or
1-800-825-7577

TICO # 3251587
TICD # 2631380

**HOT
HOT
HOT
SUM-
MER
SALE**

Josef Lněnička:

Ryngo

Všechno začalo tím, že na televizní obrazovku majestátně přikvačila herečka Ljuba Hermanová s dvěma psy, kteří vypadají, jako by jim někdo do jejich „ksichtů“ nohou šlápl. Čínští palácoví... Dům a zahrada. Okolí pro psí obyvatele jako stvořené. Odebíral jsem časopis, kde se inzerovalo, prodávalo a kupovalo všechno možné. Podal jsem inzerát, že koupím takového psa. Velkou chybou bylo, že byl uveřejněn s celou adresou. První dopis byl anonym s poštovním razítkem Chrudim. „Ty vole, nevíš, jak vypadá obyčejný vořech?“ Nic více. U toho města je mi dodnes záhadou, že suchozemec Josef Ressel, chrudimský rodák, vynalezl lodní šroub a tím pádem nastal převrat lodní dopravy.

Jednoho dne přijdu domů, a něco se mi motá pod nohama ve sklepe. On to, prosím, byl pes s tím rozšlápnutým ksichtíkem, syn mi hlásil, že ho přivezli jedni lidé z Trutnova. Mají jen byt a více ho tam nemohou mít. Chtějí za něho 250 korun. Adresa je v hale a můžeme ho splácet. Vezmu to zvíře do náruče, choval se velmi přátelsky, ale pohlédnu do jeho velkých černých očí a tam plno blech. Hned vběhnu do garáže, psa do kufru a do Úpice k zvěrolékaři. Pes je zdravý, ale velmi zblešený. Poslal mě do lékárny pro lék a psa nechat koupat alespoň 10 minut. Stará plechová vana posloužila. Ve vlažné vodě jsme ty blechy topili 15 minut. Tam jich bylo! Ryngo se měl koupat po týdnu ještě jednou. Jistota je jistota. Těsně před vstupem do lázně spustil štěkot, že musí jít tam, kam chodil i císař pán pěšky. Vyhověl jsem mu a pustil ho ven. Za 15 minut se jdu podívat, kde je Ryngo a on nikde. Sednu na motorku, že ho půjdu hledat a potkám sousedku: „Kam se řítíš, sousede, nejdeš hledat psa?“ „Ano, před chvílí utíkal na železniční zastávku.“ „Díky.“

Pospíchám na stanici. Vlak se právě rozjížděl. Lidé mi řekli, že nějaký pes vlezl do vlaku na Hradec. Za malou chvíli, nežli se motoráček dostane do Kostelce, tam budu dvakrát. Čekám ještě tak pět minut, nežli vlak přijede. Nejdřív vystupuje průvodčí, tlustá paní s Ryngem v náruči. Ten se vzpírá, ale jak mě spatřil, vrhá se mi k nohám. Průvodčí spustila: „Pes jel načerno vlakem, neměl náhubek. Tak to bude za deset kaček, milý pane.“ Přijeli jsme domů. Ryngo se choval dobře, ale, že by měl zastávat funkci ochránce majetku, se nijak neprojevoval, protože šel naproti i cizím lidem. Za deset dnů se po něm slehla zem, zmizel jako pára nad hrncem. Ale v obojku byla adresa majitele, číslo telefonu. Za čtyři dny přišel telegram: *Váš pes je v Hradci Králové na železniční stanici*, tak se pádilo do Hradce. Přinesli mi ho v ohromné kleci na ptáky. Platit nic nechtěli, to jsem se divil, prý přijel vlakem od Jaroměře. Měl velkou radost, že jsme se shledali. Do domu jsme se vrátili, jako by nikde nebyl. Deset dnů to byl výborný společník, hned nato zmizel. Tři týdny se nic nedělo. vandrák je zase v čudu. Hlásí mi syn. Zakrátko přijde za mnou s žádostí. „Otče, potřebuji si jet koupit nové boty do Kostelce. Prosil bych tě o peníze.“ Vyklopil jsem požadovaný obnos. Za dvě hodiny přijde a povídá: „Jedu po městě a najednou vidím muže, jak vede na vodítku našeho psa, zavolal jsem: „Ryngo!“ a on mě poznal. Chtěl ke mně. Ten pán mi řekl, že pobíhal v Kostelci po nádraží. Nikdo tam nebyl, tak si ho vzal domů. Mám adresu a můžeme si pro něj přijít.“ Večer jsme v dotyčném domě. Všude přepych, Ryngo mizera, slyší na jméno Filip, jen tak z povinnosti uhodí ohonem do koberce. Poslouchá dívku na slovo. Muž ve středních

Všude sweet home, ale doma nejlépe!

Jedině s Českými aeroliniemi se budete cítit jako doma už na palubě.

Praha od 1 484 CAD*

Ostrava od 1 598 CAD*

Brno od 1 595 CAD*

Letenky si můžete rezervovat u svých obvyklých prodejců, na internetu: www.czechairlines.com, a také na nonstop infolince v češtině: (866) 293-8702

* Cena včetně tax. Pro lety v období od 14.července až 2.září 2008. Více informací získáte při on-line rezervaci nebo u vašeho cestovního agenta.

www.czechairlines.com

Oslava komunismu v Torontu

Milí přátelé, cosi mě už pár týdnů trápí a protože nevím, jak s tím naložit, co nejlépe, jak se k tomu postavit chytře - píšu vám.

Nevím, jestli o tom víte, ale na konci Wellington St. E. , kousek než se rozdvojí Front St. East, naproti Flatirone Bldg, je několik měsíců nová restaurace. Když jsem si toho poprvé všimla, nechtěla jsme věřit svým očím: jmenuje se *Pravda*, na skle je zlatá hvězda a srp a kladivo, za tím dvě obrovské makety revolveru - uvnitř nad barem pak visí od stropu obrovský srp a kladivo, víc než metr v průměru - určitě mají i další vyzdobu, podívala jsem se jen letmo skrze sklo - nemám žaludek na to tam jít . Někdy postaví dokonce mezi dveře nějakého šaška oblečeného do ruské uniformy s rudou hvězdou na čepici.

Možná jsem precitlivělá, jak mi už řekl jeden náš krajan, ale dělá se mi z toho nevolno. Hákový kříž by si nikdo do výlohy dát nedovolil.

julie n.

letech říkal, že mu začali říkat Filipe, ale to byl náš kocour jménem Filip. Dcera si ho velmi oblíbila, má se dobře. „Jsme majitelé restaurace. Nechtěli byste nám ho prodat?“ Já jsem začal zdoluhavě, to víte, jak jsou cenění tito psi? Lidé chtějí za „nehorázně vysoké ceny“. To je nám známo, řekněte si, kolik za něho chcete. Okamžitě bychom ho zaplatili. Dcera ho již pomalu oplakala, když jsem řekl, že si pro něho přijedete.“ Chtěl jsem poslat syna pryč, aby neslyšel jakou cenu s utajenou radostí vyřknu, ale on jít ven nechtěl. Tak jsem vyslovil: „Dali byste mi za něho dva tisíce?“ Muž vstal z křesla, otevřel náprsní šrajtofle, zalovil v ní a podal m i bez slov dvě tisícovky. Mému synu zablýskalo v očích. Zacukalo mu to na rtech, ale ovládl se. Takového podvratáka a psího cestovatele. Vysloužil si to. Odporučeli jsme se brzo. Jeli jsme domů a celou cestu jsme se museli smát. A doma jsme hned otevřeli dvě láhve Budvaru.

Životní chyba jednoho z nejlepších světových brankářů poznamenala šampionát Ženevský kolaps Čecha a Čechů

Ženeva-Od našeho zpravodaje-Triumfy i tragédie jsou kořením sportu. To druhé při letošním mistrovství Evropy, které v minulých dnech vyvrcholilo v Rakousku a ve Švýcarsku a hýbalo emocemi desítek milionů lidí celého starého kontinentu, se navzdory zapsalo do historie českého fotbalu. Tým České republiky po úvodním vítězství v Basileji nad domácím Švýcarskem 1:0 čekala zbývající utkání skupiny A proti Portugalsku a Turecku v malebné Ženevě. A všechno nasvědčovalo tomu, že dobře rozehranou partii Češi dotáhnou minimálně do čtvrtfinále.

Portugalci nad naše síly

A nutno poznamenat, že v zápase s Portugalskem předvedli čeští reprezentanti lepší výkon než předtím proti Švýcarsku. Byť už v 8. minutě se dostal soupeř do vedení zásluhou Deca po spolupráci s Christianem Ronaldem, když Deco špičkou kopačky na zemi vypíchl míč z rukou brankáře Čecha. Přestože celek České republiky začal hrát opět jen na jednoho útočníka, kterým místo Kollera byl tentokrát Baroš, v 17. minutě odpověděl vyrovnáním Sionka po rohovém kopu Plašila. Právě Sionko vnesl vítr do českých plachet. Jeho úniky i centry z pravé strany často přinášely nebezpečné situace. A dobrou práci ve středu pole, někdy až na hranici tvrdosti, odváděl Matějovský. Ovšem i tak bylo patrné, že nového tvůrce hry za zraněného Rosického trenér Brückner na tomto šampionátu nenajde...

I tento fakt určitě po přestávce přispěl ke zvratu. Portugalci ovládli středový prostor a rychlou kombinací začali náš celek přehrávat. Přitom nejvýraznějšími osobnostmi soupeře byli letošní vítěz Ligy mistrů Christiano Ronaldo z Manchesteru United a Deco z Barcelony, jimž se na hrotu perfektně ukazoval útočník Benfiky Lisabon Nuño Gomes. Do vedení v 62. minutě poslal Portugalsko po Decově přihrávce střelou po zemi Christiano Ronaldo a v poslední minutě na konečných 3:1 zvýšil střídající Quaresma. Ten se s Christianem Ronaldem v době, kdy české mužstvo ve snaze o vyrovnání vrhlo všechny síly do útoku a odkrylo celou obranu, ocitl zcela sám před bezbranným Čechem. Mimochodem právě tento zcela zbytečný

inkasovaný gól v úctování skupiny, kde rozhoduje každá branka, asi také nakonec sehrál významnou roli! Kdybychom totiž prohráli pouze 1:2, v závěrečném střetnutí proti Turecku by mužstvu ČR k postupu stačila i remíza.

Ale jak duel s Portugalskem viděl český trenér Karel Brückner? "Kvalita Portugalců byla zejména v technice o poznání vyšší než naše. Naším útočným blokem jsme nedokázali zastavit jejich postupný útok. A velký rozdíl mezi oběma mužstvy byl i v kondici." Naproti tomu největší česká hvězda Per Čech tvrdil: "Portugalci měli hodně štěstí. Zejména při prvních dvou gólech, které nám vstřelili. A ten třetí, kdy se naši kluci snažili o vyrovnání, snad ani nepočítám."

Zázrak tureckého půlměsíce

Jak už jsme naznačili, případný nerozhodný výsledek by nic neřešil. A pokud by k němu došlo, o postupujícího do čtvrtfinále by musely určit střely ze značek pokutového kopu. Vůbec poprvé v historii evropských šampionátů by se takto rozhodovalo o postupu ze skupiny! Takové rozuzlení se však počátku vůbec nerýsovalo, protože čeští fotbalisté celý první poločas svého protivníka jednoznačně přehrávali. Důsledně Turky napadali hned při rozehrávce, byli aktivnější a velmi účinně posílali dopředu vysoké míče na hlavu dlouhána Kollera, který na hrotě útoku opět nahradil Baroše a prakticky všechny osobní souboje vyhrával. Takže logicky Koller hlavičkou pod břevno ve 34. minutě po centru Grygery otevřel skóre. Škoda, že krátce potom musel s přetrženými vazami v kotníku opustit hřiště opět s velkou chutí hrající Matějovský, jehož vystřídal Jarolím.

Je pravda, že po změně stran vyběhl na trávník po herní stránce úplně jiný turecký celek. Mnohem agresivnější i rychlejší. Vytvořil si mohutný tlak a jeho hráči doslova bombardovali české pokutové území nebezpečnými centry zprava i zleva. Přesto úder přišel v 61. minutě na opačné straně. Z hlavy Plašila, jemuž míč nádherně načechral Sionko. I tentokrát Sionko svou houževnatostí i neutuchajícím pohybem vysoko vyčníval. A lze konstatovat, že jednatřicetiletý záložník FC Kodaň byl jednoznačně nejlepším českým

reprezentantem na mistrovství Evropy. Vedli jsme tedy 2:0 a navíc Polák v 71. minutě zblízka mířil do tyče. V těchto chvílích nikdo nepochyboval o tom, že Česká republika nastoupí ve Vídni ke čtvrtfinálovému střetnutí proti Chorvatsku.

A to ani čtvrt hodiny před koncem, kdy turecký záložník Anda snížil na 2:1. Jenže turecký půlměsíc, jemuž mohl pomoci už jen zázrak, svůj nápor ještě vystupňoval. Tři minuty před závěrečným hvizdem došlo k situaci, na kterou čeští fotbaloví fanoušci nikdy nezapomenou. Míč vznášející se z vysokého a na pohled nevinného tureckého centru proletěl Čechovi nepochopitelně mezi rukama a turecký kapitán Nihat mohl pohodlně do prázdné sítě vyrovnat na 2:2. Jak se tohle mohlo stát? Jeden z nejlepších světových gólmanů Petr Čech, opora FC Chelsea, se později svěřil: "Původně jsem chtěl balón vyboxovat. Pak mi přišlo, že to je zbytečné. Chtěl jsem ho tedy chytit nadvakrát. Nejdříve ho pustit kolem sebe a pak ho sebrat. Ale najednou už byl daleko a spadnul přímo k Nihatovi..."

Za tohoto stavu by rozhodovaly už zmíněné penalty. Leč stejně jako proti Portugalcům české mužstvo trestuhodně otevřelo obranu. Znovu Nihat běžel sám na Čecha a v poslední minutě stanovil konečné skóre 3:2 pro Turecko. Devětašedesátiletý trenér Karel Brückner, který už před mistrovstvím oznámil, že u týmu skončí, spílal: "Tlak Turků byl velký, ale my jej měli zvládnout. A když po hrubé chybě našeho brankáře došlo k vyrovnání, nastal úplný kolaps!" A za hlavní příčiny neúspěchu označil následující fakta: "Některé hráči ve svých klubech odehráli málo zápasů a neměli na šampionátu dostatečnou herní praxi. A také se nám nepodařilo ubránit tlak soupeřů." Na otázku, kolik nocí po takovém utkání nebude moci usnout, reagoval krátce: "Hodně!" Rovněž Petr Čech svou životní brankářskou minelu nesl těžce a konstatoval: "Za svou chybu se omlouvám všem. Rozhodla o tom, že jedeme ze šampionátu domů."

JAROSLAV KIRCHNER, Ženeva

Při draftu NHL byli vybráni pouze tři Češi

OTTAWA/PRAHA-právo (bum) Při draftu NHL si zámořské kluby vybraly jen tři české hokejisty, což je na tradiční burze hráčských talentů nejmenší počet od roku 1988.

Počty draftovaných Čechů v posledních letech rapidně klesají: 2004 - 21, 2005 - 13, 2006 - 8, 2007 - 5, 2008 - 3. Navíc se po dvaceti letech stalo, že žádná z nadějí nebyla vybrána v prvním či druhém kole. Až jako 90. v pořadí vzali Rangers třineckého obránce Tomáše Kundrátku. V zámořském Plymouthu působícího Michala Jordána si vybrala Carolina a díky volbě Columbusu se mezi 211 draftovaných hráčů nakonec vešel i plzeňský útočník Tomáš Kubalík.

Jedničkou se podle očekávání stala 18letá kanadská hvězda týmu Sarnia Sting z juniorské ligy OHL Steven Stamkos, kterého si vybrala Tampa Bay, jež měla z pozice nejhoršího týmu uplynulé sezóny právo první volby. „Chci hrát NHL co nejdříve, ale čeká mě ještě hodně těžká práce,“ prohlásil Stamkos, s nímž Lightning počítají na pozici centra druhé řady

Draft NHL provázela i řada hráčských výměn. Finský kapitán Floridy Olli Jokinen se tak stěhuje do Phoenixu. Tahoun Philadelphie z letošního play off Umberger zakotví v Columbusu a Tanguay jde z Calgary do Montrealu, naopak Flames získali Cammaleriho z Los Angeles.

Draft 2008 1. Stamkos (ú) - Tampa Bay, 2. Doughty (o, oba Kan.) - Los Angeles, 3. Bogosian (o, USA) - Atlanta, 4.

Pietrangelo (o) - St. Louis, 5. Schenn (o, oba Kan.) - Toronto, 6. Filatov (ú, Rus.) - Columbus, ...90. Kundrátek (o) - NY Rangers, 105. Jordán (o) - Carolina, 135. Kubalík (ú, všichni ČR) - Columbus. Draftování Evropané podle národnosti: 16 - Švédové, 9 - Rusové, 7 - Finové, 3 - Norové, Češi, 2 - Dánové, Švýcaři, 1 - Bělorus, Němec, Francouz.

Slavia odmítla dát kouče reprezentaci

Praha - mfd/Jan Palička- Pokud se měl podle vás stát novým trenérem fotbalové reprezentace Karel Jarolím, můžete si ten plán rovnou škrtnout.

Slavia totiž řekla: Jarolíma nepustíme! „Už jednou jsme to jasně oznámili a nechápu, že to musíme opakovat. Pan Košťál je jako sólista. Rozehrál nějakou svou rošádu, kterou nikdo nechápe,“ prohlásil slávistický šéf Petr Doležal.

„Výkonnému výboru předložím jména trenérů, o kterých vím, že by reprezentační nabídku vzali. Pak se uvidí,“ prohlásil Košťál.

Na seznamu vyvolených měl i Jarolíma, který Slavii poprvé v historii přivedl do Ligy mistrů a v květnu také k ligovému titulu po 12 letech. Poté, co nabídku odmítl Ivan Hašek i Matthias Sammer a Vítězslav Lavička převzal tým Sparty, se právě Jarolím jevil jako nejjihlavější favorit. Jenže Slavia je proti.

„Zájmy reprezentace stavím před zájmy klubové,“ říká sice Košťál, ovšem Slavia reaguje rezolutně: „To je divná logika. U nás má trenér Jarolím ještě dva roky smlouvu.“ Co teď?

Bývalý reprezentační kouč Jozef Chovanec, dosavadní asistent Petr Rada, zmíněni byli i František Komňacký či František Cipro.

Je možné, že šanci má také německý trenér Klaus Toppmöller. Muž, jenž v roce 2002 dovedl podceňovaný Leverkusen do finále Ligy mistrů.

„Já a Česko? To slyším poprvé. Žádnou nabídku jsem nedostal a rozhodně jsem se sám nikam nehlásil,“ vzkázal 56letý kouč přes německé novináře.

Tak nějak před finálem

Staré přísloví říká, že po bitvě je každý generálem. Ve fotbale by mohl být po Mistrovství světa každý trenérem. A co teprve po Mistrovství Evropy!

Najednou jsme zjistili, že náš stárnoucí tým byl pomalý. Jedno vítězství nad Švýcarskem je spíš lichotivé, protože ani v jednom utkání jsme nezvítězili, v takových parametrech jako je držení míče, či počet střel na branku a pouze v utkání s Portugalskem jsme měli nerozhodnou bilanci v počtu rohových kopů. Jinak jsme i v této kategorii zaostávali za svými soupeři. Ironií je, že autor jediné branky proti Švýcarsku Svěško zůstal ve zbývajících zápasech na střídačce a další naděje českého fotbalu vice-mistr světa do dvaceti let Martin Fenin se na trávníku ani neukázal. Dalším paradoxem a asi světovým unikátem zůstává, že mistr ligy neměl jediného zástupce v reprezentaci.

Při tom mohl být již varováním Mistrovství světa v roce 2006, kdy rychlý tým Ghany nás doslova převálcoval. Tentokrát nelze pochválit nikoho. Nechci vyčítat Petru Čechovi to, že mu vypadl míč v závěru utkání s Tureckem, ale již v zápase se Švýcarskem jsme mohli doplatit na jeho vyražený míč těsně před sebe. Na štěstí dorážka v tomto utkání skončila jen na horním břevně. Obrana byla prostupná, což dokládá závěr utkání se Švýcarskem, úvod druhého poločasu s Portugalskem a hlavně poslední čtvrt hodinka proti Turkům. Ti naopak se dokázali již v prvním zápase proti Portugalsku vybičovat k závěrečnému náporu, ale to je ještě nikdo nebral vážně. Za náhodnou se brala i vítězná branka Ardova proti Švýcarsku v poslední minutě. To, co Turci dokázali v utkání s námi, nebylo dílem náhody, ale díky kvalitám psychicky a fyzicky odolného týmu, který nás třemi brankami v závěru doslova převálcoval. Do třetice totéž dokázali hráči ze země půlměsíce proti Chorvatsku, kdy minutu před koncem inkasovali a ještě dokázali srovnat a mentální odolnost ukázali i při závěrečných penaltách, kdy kolabující chorvatský tým neměl šanci. Není to však jediné překvapení turnaje. Mátožní Rusové, kteří neměli šanci v prvním zápase proti Španělsku najednou vyřadili favorizované Švédy 2:0 a v prodloužení i vynikající Holanďany 3:1. Němci se vzpamatovali z bídného výkonu proti Chorvatsku a dokázali vyřadit Portugalsko 3:2. Jediné mužstvo, které zatím nezakolísalo bylo Španělsko, i když vítězství na penalty proti Itálii po bezbrankové remíze bylo šťastné. Nutno přiznat, že Španělé byli lepší během devadesáti minut hry a pouze v prodloužení přenechali iniciativu Italům.

Je až jakousi ironií, že ve čtvrtfinále hrála lépe mužstva, která musela o svůj postup do poslední chvíle bojovat než týmy, které si mohly dovolit luxus a nechat první garnituru odpočinout (Portugalsko, Chorvatsko a Holandsko). Pokud na minulém ME v roce 2004 zvítězili Řeci s dokonalou obranou, tak lze říci, ať letos zvítězí kdokoliv, že na tomto ME bude slaviti a již slavila úspěch útočná kopaná a pokud ji některé mužstvo zradilo, zatím se mu to vždy vymstilo.

A ještě jedna zajímavost pokud některý hráč dostane během semifinále druhou žlutou kartu, nebude se mu započítávat pro finálový zápas a bude moci nastoupit. Uvidíme, jestli toto opatření bude hráči v semifinále zneužíváno či nikoliv.

Aleš Březina
